

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

11 april 2000

ONTWERP VAN DECREET

**houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie
van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening,
gecoördineerd op 22 oktober 1996**

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Joachim Coens c.s. –

**houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening,
gecoördineerd op 22 oktober 1996**

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Joachim Coens c.s. –

**houdende wijziging van artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heren Patrick Lachaert en Erik Matthijs**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs, Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacques Timmermans, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heer Mark Van der Poorten ;

de heren Louis Bril, Marc Cordeel, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heer Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Julien Librecht, Jan Penris ;

de heren Jacky Maes, Jan Van Duppen ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

252 (1999-2000)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

Zie ook :

75 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Verslag

84 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nr. 2 : Verslag

INHOUD

Blz.

I. INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

- A. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 4
- B. Toelichting van de heer Joachim Coens bij het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 14
- C. Toelichting van de heer Joachim Coens bij het voorstel van decreet van de heren Joachim Coens c.s. houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening 15

II. ALGEMENE BESPREKING 16

1. Standpunt van de fracties 16
2. Replieken van minister Dirk Van Mechelen 17

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING 19

IV. EINDSTEMMING 37

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE 38

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening behandelde tijdens haar vergaderingen van 30 en 31 maart 2000 het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

In samenhang met dit ontwerp van decreet werden twee voorstellen van decreet behandeld die verband hielden met hetzelfde onderwerp. Het ging hierbij om het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 75/1*) en het voorstel van decreet van de heren Joachim Coens, Jef Van Looy, Gerald Kindermans en mevrouw Maria Tyberg-hien-Vandenbussche houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 84/1*). Deze voorstellen van decreet werden door de indieners reeds toegelicht tijdens de commissievergadering van 9 december 1999.

De verdere behandeling van de voorstellen van decreet gebeurde, conform artikel 25.2 en 55.4 van het Reglement, in samenhang met het ontwerp van decreet, waarbij het ontwerp van decreet als basis werd gebruikt voor de artikelsgewijze bespreking.

I. INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

A. Toelichting door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

Minister Dirk Van Mechelen schetst eerst de totstandkoming van het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Het voorliggende ontwerp van decreet brengt weliswaar enkele wijzigingen aan in dit decreet, maar behoudt toch de krachtlijnen ervan. De minister geeft een overzicht van deze krachtlijnen en somt de uitvoeringsbesluiten op die nodig zijn om het decreet in werking te laten treden. De minister ver-

meldt ook hoeveel uitvoeringsbesluiten reeds werden goedgekeurd of nog het voorwerp uitmaken van de adviesprocedure bij de Raad van State.

Vervolgens overloopt de minister de wijzigingen die het voorliggende ontwerp van decreet aanbrengt aan zowel het decreet van 18 mei 1999 als aan het decreet van 22 oktober 1996. Ten slotte geeft hij aan welke opmerkingen de SERV, de Mina-Raad en de Raad van State formuleerden bij het ontwerp van decreet en in welke mate daaraan is tegemoet gekomen.

1. Kort overzicht van de totstandkoming van het nieuwe decreet

In het Belgisch Staatsblad van 8 juni 1999 werd het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, bekend gemaakt. Het decreet van 18 mei 1999 moderniseert en vervangt, weliswaar met een overgangperiode, het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996. De planning- en vergunningsstelsels van deze twee decreten blijven gedurende deze overgangperiode nog naast elkaar bestaan.

Het nieuwe decreet vormt het voorlopige eindpunt in de globale vernieuwing en actualisering van de wetgeving inzake ruimtelijke ordening, nadat de voorbije tien jaren talrijke vruchteloze pogingen werden ondernomen om de Stedenbouwwet in zijn geheel te actualiseren. Het nieuwe decreet bevat een aantal nieuwe voorstellen, maar is tevens schatplichtig aan het vele werk dat in het verleden reeds werd gepresteerd. De verwachtingen van alle betrokken actoren zijn volgens de minister dan ook hooggespannen.

2. Behoud van de krachtlijnen van het nieuwe decreet

Het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening geeft een juridische onderbouwing aan een vernieuwd ordeningsbeleid. Het vernieuwen van het wetgevend en decretaal kader inzake ruimtelijk ordeningsbeleid was trouwens één van de algemene voorwaarden uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voor een effectieve operationalisering.

De minister verwijst naar het regeerakkoord, waarin staat dat het nieuwe decreet het uitgangspunt blijft voor het beleid inzake ruimtelijke ordening van de Vlaamse regering. Hij benadrukt dan ook dat hij aan de inhoudelijke opties van dit decreet

niet wil raken, maar in tegendeel alles in het werk wil stellen voor een zorgvuldige implementatie van het nieuwe decreet en een vlekkeloze overgang naar het nieuwe stelsel. De krachtlijnen van het nieuwe decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening blijven dan ook ongewijzigd behouden. De minister zet vervolgens een aantal krachtlijnen van het decreet nog eens op een rij.

Vermits het planningstelsel en het vergunningenstelsel grondig wijzigen en de verantwoordelijkheid van de gemeenten en provincies toeneemt, zal iedere gemeente en provincie een *adviescommissie voor ruimtelijke ordening* moeten hebben. De kleinere gemeenten kunnen een vrijstelling verkrijgen. De samenstelling van de bestaande adviescommissie voor het gewest, de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacoro), wordt aangepast en haar takenpakket verruimd.

Er komen nieuwe *ambtenaren* : de stedenbouwkundige ambtenaren op gemeentelijk, provinciaal en gewestelijk niveau, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en de gewestelijke planologische ambtenaar. De gemachtigde ambtenaar in het oude stelsel wordt geleidelijk aan vervangen door stedenbouwkundige ambtenaren op de drie niveaus. De taak van de gemachtigde ambtenaar inzake de beteugeling van bouw misdrijven wordt overgenomen door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur. Het opvolgen van plannen gebeurt door de gewestelijke planologische ambtenaar. De minister voegt er nog aan toe dat als gevolg van een audit van de administratie een aantal bijsturingen zullen gebeuren in de taakverdeling tussen deze ambtenaren. De bevoegdheid van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteurs in het vergunningenbeleid wordt op termijn toegewezen aan de gewestelijk stedenbouwkundige ambtenaren.

Het nieuwe decreet neemt nagenoeg integraal de bepalingen over rond *structuurplanning* op de drie bestuurlijke niveaus, zoals voorzien in het planningsdecreet van 24 juli 1996. Dit gebeurt volgens het subsidiariteitsprincipe. Het bestaande stelsel van gewestplannen en gemeentelijke plannen van aanleg (APA en BPA) wordt op termijn vervangen door ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Gemeenten die aan de voorwaarden voldoen krijgen een grotere autonomie op het vlak van het *vergunningenstelsel*. Ook derden kunnen thans beroep aantekenen. De vergunningsplicht wordt uitgebreid. Normaal gezien is de bestendige deputatie de laatste trap in de beroepsprocedure. Er is voorzien in een terugvalscenario voor gemeenten die

op termijn niet meer aan de voorwaarden voldoen. Nieuw is ook de introductie van het plannen- en vergunningenregister.

Het vernieuwend stelsel van *planbaten* is opgevat als een spiegelbeeld van het bestaande stelsel van planschade. De minister beschouwt het gecreëerde evenwicht tussen planschade en planbaten als een belangrijke verwezenlijking van het decreet.

Er zijn nieuwe regelingen voor onder meer *het voorkooprecht, het verval van onteigeningsplannen, de informatieverplichtingen, het Grondfonds en de vernieling van zonevreemde constructies*. De bestaande regeling inzake handhaving wordt verder verfijnd door toevoegingen of verduidelijkingen die ingegeven zijn door de praktijk. Nieuw is onder andere de administratieve geldboete bij het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel.

Er zijn ook tal van vrij ingewikkelde *wijzigings-, opheffings- en overgangsbepalingen* opgenomen in het decreet. Ook een tijdelijke regeling in verband met zonevreemde gebouwen is hier opgenomen.

3. Uitvoeringsbesluiten

De minister stipt aan dat de invoering van een belangrijk nieuw decreet heel wat nieuwe uitvoeringsbesluiten vergt. Hij brengt in herinnering dat bij zijn aantreden op 13 juli 1999, één maand na de parlementsverkiezingen, nog geen enkel uitvoeringsbesluit was goedgekeurd door de Vlaamse regering. Op 16 juli ontving hij een nota van de directeur-generaal van AROHM, waaruit bleek dat 68 besluiten moesten worden opgesteld. Deze lijst werd opgemaakt door artikelsgewijs het nieuwe decreet te overlopen. Daarbij werd een lijst opgesteld van de verschillende zaken waarover de Vlaamse regering volgens de decreetgever een besluit moet of kan nemen.

Volgens de minister is het een voordeel van het nieuwe decreet dat voor heel wat zaken in een geleidelijke overgang wordt voorzien van het bestaande stelsel naar het nieuwe stelsel. Dit heeft voor gevolg dat voor bepaalde zaken kan worden teruggevallen op de oude besluiten. Bepaalde besluiten kunnen ook worden gebundeld. Dit reduceerde de oorspronkelijke 68 uitvoeringsbesluiten tot een 25-tal prioritair te nemen uitvoeringsbesluiten.

Door de spelregels vast te leggen, creëert het nieuwe decreet meer duidelijkheid en rechtszekerheid met betrekking tot procedures, zowel voor de betrokken overheden als voor de burger. De uit-

voeringsbesluiten moeten deze duidelijkheid nog vergroten. De minister verwijst naar zijn beleidsnota, waarin hij aankondigde dat de uitvoeringsbesluiten die essentieel zijn voor de toepassing van het decreet, beschikbaar moeten zijn vóór de inwerkingtreding van het nieuwe decreet.

Op 28 september 1999 nam het Vlaams Parlement het decreet houdende wijziging van de datum van de inwerkingtreding van het nieuwe decreet aan. De inwerkingtreding van het decreet, met uitzondering van de reeds van toepassing zijnde artikelen 165 en 166, werd hierdoor uitgesteld tot 1 mei 2000.

Dit uitstel was onontbeerlijk, niet enkel wegens de krappe timing voor het grote aantal op te maken uitvoeringsbesluiten, maar vooral wegens het gebrek aan voldoende voorbereiding op het terrein, zowel bij de administratie als bij de lokale overheden. Dit zou volgens de minister een ernstige hypotheek hebben gelegd op de operationaliteit van het decreet. Dit probleem werd bovendien nog versterkt door bepaalde juridisch-technische onvolmaaktheden in het decreet. Het uitstel bood echter de mogelijkheid om deze prioritaire uitvoeringsbesluiten op een verantwoorde, weloverwogen manier op te stellen.

De minister geeft daarop een stand van zaken. Dit overzicht is volgens de minister nuttig omdat sommige voorstellen tot wijziging van het decreet gekoppeld zijn aan een aantal reeds opgemaakte en voorlopig goedgekeurde uitvoeringsbesluiten.

Op dit ogenblik heeft de Vlaamse regering zestien uitvoeringsbesluiten principieel goedgekeurd.

Op 18 februari 2000 keurde de Vlaamse regering de volgende besluiten principieel goed :

- het besluit tot bepaling van de nadere regels voor de aanvraag en de afgifte van het planologisch attest ;
- het besluit tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar ;
- het besluit tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Op 3 maart 2000 werd de volgende reeks principieel goedgekeurd :

- het besluit betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel ;
- het besluit houdende de aanwijzing van ambtenaren die bevoegd zijn om de misdrijven op het gebied van de ruimtelijke ordening en stedenbouw op te sporen en vast te stellen ;
- het besluit tot aanwijzing van de gewestelijke administraties en instellingen die advies uitbrengen over een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan ;
- het besluit tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen de bepalingen van artikel 43, § 6, eerste lid, § 7, eerste lid en § 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, niet kunnen worden toegepast ;
- het besluit tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld.

Op de ministerraad van 24 maart 2000 werd een derde reeks besluiten principieel goedgekeurd :

- het besluit betreffende de transactiesom inzake de ruimtelijke ordening ;
- het besluit betreffende de berekening en de betaling van de meerwaarde.

Hierbij werd volgens de minister gepoogd een regeling uit te werken die in heel het Vlaamse Gewest van toepassing is, waarbij voor de bepaling van de transactiesom en de meerwaarde regels worden vastgelegd die niet voor afwijkende interpretaties vatbaar zijn.

- het besluit tot vaststelling van nadere regels voor de organisatie en de werkwijze van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening ;
- het besluit tot aanwijzing van de werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

De minister stelt dat het decreet met betrekking tot de Vlaamse bouwmeester te rigide was. In samenspraak met de Vlaamse bouwmeester werd besloten om twee wijzigingen aan te brengen in het uitvoeringsbesluit. Ten eerste moet de bouwmees-

ter vooral kwalitatief kunnen ingrijpen. Zo kan de overheid het advies van de Vlaamse bouwmeester reeds in de ontwerpfase inwinnen. Deze bepaling is er gekomen op vraag van de bouwmeester zelf. Het is immers niet zijn bedoeling om vooral afgewerkte dossiers te behandelen. Ten tweede is zijn advies enkel nodig wanneer het geplande gebouw een bepaald bouwvolume overschrijdt. Kleinere bouw- of verbouwingswerken kunnen zonder het voorafgaand advies van de bouwmeester worden uitgevoerd. De bouwmeester moet binnen de dertig dagen advies uitbrengen, waardoor hij de kleinere dossiers zonder advies kan laten.

- het besluit tot instelling van het register van ruimtelijke planners, tot bepaling van de voorwaarden voor opname van personen in dat register en tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen of groepen moeten voldoen om als ontwerpers van ruimtelijke structuurplannen en ruimtelijke uitvoeringsplannen te kunnen worden aangesteld.

Hierbij wil de minister rekening houden met de bestaande situatie. Wie nu actief is als ontwerper van ruimtelijke structuur- of uitvoeringsplannen, moet maximaal in het nieuwe systeem kunnen worden ingeschakeld. Wie in het register wil worden opgenomen, moet wel bewijzen dat hij actief is op het gebied van de ruimtelijke ordening en ter zake ook over enige competentie beschikt.

De meeste van deze besluiten werden voor advies doorgezonden naar de Raad van State. Over een drietal besluiten werd reeds een advies ontvangen. De minister onderstreept dat de communicatie over de principieel door de Vlaamse regering goedgekeurde uitvoeringsbesluiten zeer discreet verloopt. Een goedgekeurd uitvoeringsbesluit wekt immers bepaalde verwachtingen bij de burgers, maar blijft nog steeds onderworpen aan het advies van de Raad van State.

De volgende voorontwerpen van uitvoeringsbesluiten worden momenteel gefinaliseerd en zullen in één van de volgende vergaderingen van de Vlaamse regering worden besproken :

- het besluit betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen ;
- het besluit betreffende de adviesverlening inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsaanvragen ;

- het besluit betreffende de organisatie van het grondfonds ;
- het besluit betreffende het plannenregister ;
- het besluit betreffende het vergunningenregister.

De minister meldt ook nog dat er tevens gewerkt wordt aan de ministeriële besluiten waarin de modelformulieren voor het afleveren van stedenbouwkundige vergunningen en verkavelingsvergunningen worden vastgelegd en dat andere besluiten, onder andere met betrekking tot de werking van de gemeentelijke en provinciale commissies voor ruimtelijke ordening, in volle voorbereiding zijn. De minister laat niet na te vermelden dat dit werk wordt verricht door een kleine cel binnen de administratie, die al sinds augustus 1999 bijna ononderbroken werkt om de inwerkingtreding van het decreet vanaf 1 mei 2000 zo vlot mogelijk te laten verlopen.

Via het Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen van de Vlaamse Landmaatschappij wordt thans aan de gemeenten digitale basisinformatie aangeleverd om hen te helpen bij de opbouw van het plannen- en vergunningenregister. De administratie werkt momenteel initiatieven uit om een opleidingspakket voor de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren op te stellen. De minister beklemtoont dat de digitale gegevens voor de gemeenten van cruciaal belang zijn bij het opstellen van het vergunningenregister en voor de communicatie rond het preventiebeleid. Het werk van GIS-Vlaanderen is bijzonder ver gevorderd. De kadasterplannen zijn digitaal verwerkt en volgens de minister zal op 1 mei meer dan de helft van de Vlaamse gemeenten beschikken over de digitale informatie van het OC GIS-Vlaanderen. Elk kadasterperceel zal een ruimtecoördinaat krijgen. Op basis daarvan kan het vergunningenregister worden opgebouwd. Daarna kan alle andere regelgevingen die raakpunten hebben met de ruimtelijke ordening – het bosdecreet, het natuurdecreet met de aanduiding van VEN- en IVON-gebieden, de habitatrichtlijnen – ten volle worden geïmplementeerd en toegankelijk worden gemaakt voor alle burgers.

Het is de bedoeling van de minister om vóór de inwerkingtreding van het nieuwe decreet deze prioritaire uitvoeringsbesluiten definitief te laten goedkeuren. De communicatiecampagne die de inwerkingtreding van het nieuwe decreet moet begeleiden, zal op 17 april 2000 van start gaan.

4. *Bijsturing van het nieuwe decreet*

Het wijzigingsdecreet is tweeledig. Enerzijds bevat het een bijsturing van het decreet van 18 mei 1999, anderzijds brengt het wijzigingen aan aan het gecoördineerde decreet van 22 april 1996.

4.1. *Wijzigingen aan het decreet van 18 mei 1999*

Het ontwerpen van dit decreet en de parlementaire bespreking ervan was een zeer omvangrijke taak. De tenuitvoerlegging van dergelijk decreet gaat onherroepelijk gepaard met een aantal kinderziekten, zoals duidelijk werd bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten. De afdeling Juridische Dienstverlening van het departement LIN en de administratie AROHM maakten met de nota's 'potentiële knelpunten timing' en 'implementatie' van 16 juli 1999 en 2 september 1999 de minister er reeds attent op dat het nieuwe decreet een aantal technische onvolkomenheden bevat. Dit was volgens de minister onvermijdelijk, gezien de grote complexiteit van het decreet. Het grote aantal amendementen bij de parlementaire bespreking bracht de interne logica en coördinatie van het decreet enigszins in gevaar. Ook bleek uit de talrijke vergaderingen van de interkabinettenwerkgroep en uit de opmerkingen van de diverse betrokken partners, onder andere de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten, dat het decreet nog technische problemen bevatte.

Deze knelpunten zijn verspreid over het gehele nieuwe decreet, maar bevinden zich in het bijzonder op het vlak van de overgang van de oude naar de nieuwe wetgeving. De complexiteit van de overgangsbepalingen behoeft volgens de minister geen betoog. Deze onvolkomenheden zouden na de inwerkingtreding van het decreet tot ernstige juridische problemen aanleiding kunnen geven.

De minister licht hierop enkele *technisch-juridische probleempunten* toe.

Het nieuwe decreet voorziet in een *opruiming van BPA's* die dateren van voor het gewestplan. Volgens artikel 172 van het nieuwe decreet worden alle dergelijke BPA's opgeheven bij de inwerkingtreding van het decreet, maar overeenkomstig artikel 190 kunnen een aantal ervan terug opgenomen worden in het plannenregister, dat echter ten vroegste zes maanden later definitief vorm kan krijgen. Dit is vrij belangrijk daar bouwaanvragen, naargelang de ligging in of buiten een BPA, zowel op procedureel als op inhoudelijk vlak op een verschillende wijze worden behandeld. Deze regeling zou aanleiding geven tot een juridisch contentieux.

Op het terrein werden reeds pogingen tot misbruik van deze juridische lacune vastgesteld.

Een ander probleem situeert zich bij de regeling inzake *planschade*. Artikel 202 van het nieuwe decreet verklaart dat artikelen 85 en 86 van toepassing zijn op lopende planschadevorderingen. Artikelen 85 en 86 bevatten echter ook regelingen inzake de ontvankelijkheid van planschadeclaims welke verschillen van de vroegere bepalingen. Dit betekent dat in lopende procedures discussies zullen worden gevoerd over de ontvankelijkheid van een lopende vordering, waar deze overeenkomstig de oude bepalingen nog zonder meer ontvankelijk was. Om complexe overgangsscenario's van het oude naar het nieuwe systeem te vermijden opteede de minister om de vroegere regeling van planschade van toepassing te houden voor alle gevallen waar planschade wordt gevraagd omwille van gewestplannen, APA's en BPA's.

Een laatste voorbeeld is artikel 136 over het *planologisch attest*, dat wordt gekoppeld aan de wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens de minister spreekt het voor zichzelf dat, de filosofie van het decreet indachtig, dit ook zou moeten gelden voor de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan ter vervanging van een aanlegplan, temeer daar artikel 103, § 4, spreekt over de wijziging van een uitvoeringsplan óf van een aanlegplan ten gevolge van een gunstig planologisch attest.

Al deze wijzigingen lijken louter van technisch-juridisch belang, maar de minister beklemtoont dat ze grote praktische repercussies kunnen hebben. Het nieuwe decreet werd dan ook verder gescreend op gelijkaardige en ook minder belangrijke technische onvolkomenheden.

Daarnaast werden er ook een aantal verbeteringen en vereenvoudigingen van procedures aangebracht in het kader van een *behoorlijk bestuur*. De minister geeft hiervan drie voorbeelden.

Er kunnen geen wijzigingen meer worden aangebracht aan een ontwerpplan op basis van een 'nieuw gegeven, dat onbekend was ten tijde van de voorlopige vaststelling van een plan, maar dat een beslissende invloed heeft op de in het plan geregelde ontwerpen'. Hiermee wordt de rechtspraak van de Raad van State bevestigd. Op het terrein heeft deze bepaling immers geleid tot misbruiken. Zo werden bestemmingen, die waren vastgelegd in het ontwerpplan, totaal gewijzigd bij het definitieve plan, zonder dat iemand zich hierover kon uitspreken.

Het overleg met de Vlaamse bouwmeester wordt, zoals reeds vermeld, nader bepaald in een apart uitvoeringsbesluit. Anders zou voor de meest banale aanvragen steeds een voorafgaand overleg met de Vlaamse bouwmeester vereist zijn. Een voorafgaand advies over de kwaliteit van de voorgestelde bouwplannen moet centraal staan. Daarbij moet men echter vermijden de bouwmeester te overbelasten met het vragen van adviezen over allerlei kleine aanvragen.

Er wordt ten slotte geopteerd om het wijzigen van kleine landschapselementen niet via de bouwvergunningsprocedure te regelen, maar deze regeling te verschuiven naar het natuurdecreet.

Als enige *inhoudelijke* wijziging aan de opties van het nieuwe decreet vermeldt de minister een specifieke, permanente regeling in verband met zonevreemde monumenten. Het decreet laat slechts een gebruikswijziging naar eengezinswoningen toe voor een periode van maximum 5 jaar. Iedere gebruikswijziging wordt thans mogelijk voor zover de voortzetting van de vroegere functie onmogelijk blijkt of een duurzame leefbaarheid van het gebouw niet garandeert en de nieuwe functie de erfgoedwaarde ongeschonden laat of verhoogt. Door de gebruikswijziging kan het behoud van een monument worden gegarandeerd. Dit sluit aan bij de door België geratificeerde Conventie van Granada van 1985, waarin wordt gepleit voor het bevorderen van het gebruik van beschermde goederen, rekening houdend met de eigentijdse behoeften. Dit sluit geen enkele wijziging van de gebruiksfunctie uit. De rigiditeit van de vroegere regelgeving wordt afgebouwd. De nodige grendels worden ingebouwd om misbruiken of aberraties te vermijden.

4.2. Wijzigingen aan het decreet van 22 oktober 1996

Mede geïnspireerd door de directeur-generaal en de leidinggevende ambtenaren van AROHM meent de minister dat het absoluut noodzakelijk is het huidige takenpakket binnen het oude decreet gevoelig te verlichten en te vereenvoudigen. Deze maatregel moet als tegengewicht dienen voor de uitbreiding van het takenpakket in de nieuwe regelgeving. Om de overgang tussen het oude en het nieuwe decreet zo vlot mogelijk te laten verlopen, werd er dus ook gewerkt aan enkele wijzigingen aan het oude decreet, waarbij voornamelijk inspiratie werd gevonden in de regelingen van het nieuwe decreet.

Zo werd onder andere een nieuwe lijst voorbereid van *werken welke vrijgesteld zijn van het verplichte*

advies van de gemachtigde ambtenaar. Zo kunnen de gemeentebesturen in de overgangsfase naar het nieuwe decreet – die vermoedelijk voor het merendeel van de gemeenten een of meerdere jaren in beslag zal nemen – in een groter aantal gevallen rechtstreeks de vergunning afgeven.

De minister beoogt hiermee twee doelstellingen te bereiken. Ten eerste kan de maatregel de huidige achterstand en vertraging bij de behandeling van aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning gevoelig reduceren. De provinciale buitendiensten worden nu immers geconfronteerd met een ontoelaatbare achterstand, zeker in de provincie Antwerpen. Tevens worden de ambtenaren ontlast van een deel van het routinewerk, zodat ze meer tijd hebben om de gemeenten te begeleiden bij de overgang naar het nieuwe vergunningstelsel.

Ten tweede kunnen de gemeentebesturen zich al vertrouwd maken met het zelfstandig afhandelen van bepaalde stedenbouwkundige aanvragen. Deze overgangsperiode is noodzakelijk. De gemeentelijke diensten hadden voorheen slechts een beperkte bevoegdheid inzake ruimtelijke ordening, maar zullen vanaf 1 mei ter zake een uitgebreid takenpakket krijgen. Het bouwen, verbouwen of slopen van een woning kleiner dan 1.000 kubieke meter wordt door de gemeenten vergund. Er blijft nog steeds een kwaliteitscontrole door de gemachtigde ambtenaren en, in de toekomst, door de nieuwe stedenbouwkundige ambtenaren.

In het oude decreet staat nog bepaald dat deze werken van *geringe omvang* moeten zijn. De minister stelt voor om deze beperking te schrappen. De Vlaamse regering kan er aldus voor opteren om bijvoorbeeld eengezinswoningen in een woongebied of de uitbreiding van bestaande bedrijven in het industriegebied vrij te stellen van het advies van de gemachtigde ambtenaar. Het uitvoeringsbesluit daartoe werd reeds principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering. De gemeentebesturen zijn hiervoor vragende partij.

Een andere wijziging voorziet in een vereenvoudiging van de *beroepsprocedure*, die in bepaalde gevallen herleid wordt van een drietraps- tot een tweetrapsprocedure. Indien de bestendige deputatie binnen een vastgestelde termijn een beslissing heeft genomen, dan is voor de aanvrager geen verder beroep mogelijk. De huidige drietrapsprocedure leidt volgens de minister in vele gevallen tot een tergend beroep bij de minister. Wel blijft voorzien in een wettelijkheidscontrole, waarbij de gemachtigd ambtenaar de kans krijgt om tegen een gunsti-

ge beslissing van de bestendige deputatie in beroep te gaan bij de minister.

Ook voor *gunning van werken van algemeen belang* wordt aansluiting gezocht bij de regeling van het nieuwe decreet. Een gunning kan slechts zodra het openbaar onderzoek is afgerond. De procedures uit het oude decreet worden zo afgestemd op de procedures van het nieuwe decreet.

In het kader van het regeerakkoord werd ook het *planologisch attest* versneld ingevoerd.

Het nieuwe decreet koppelt de opmaak van een planologisch attest uitsluitend aan de opmaak of wijziging van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Niet alle gemeenten zijn reeds voldoende ver gevorderd in hun structuurplanningsproces. Dit artikel wil de planningsdynamiek in de overgangperiode dan ook overhevelen naar het oude decreet en het planologisch attest koppelen aan de opmaak van BPA's. De minister vindt dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan de ideale oplossing voor zonevreemde bedrijven is. Het sectorale BPA is een waardevolle tussenoplossing, maar het legt het initiatief volledig bij de gemeenten. De nakende gemeenteraadsverkiezingen zullen volgens de minister de opmaak van nieuwe sectorale BPA's niet bespoedigen. Het planologisch attest wordt dan ook vanaf 1 mei 2000 veralgemeend ingevoerd. De aanvraagmogelijkheid van een planologisch attest zal de onwillige gemeenten die in gebreke blijven overigens aanzetten tot het opstellen van een sectoraal BPA, aangezien dit efficiënter werkt dan het onderzoeken en toekennen van individuele BPA's voor elk bedrijf afzonderlijk.

Tenslotte wordt het toepassingsgebied van het huidige artikel 166 met betrekking tot het ver- of herbouwen van zonevreemde gebouwen en woningen uitgebreid tot gebieden waar de open ruimte niet primeert, met name de industriegebieden of daarmee gelijkgestelde gebieden en de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De dagdagelijkse praktijk heeft immers reeds een aantal gevallen aan het licht gebracht, waar een dergelijke oplossing op zijn minst verantwoord lijkt¹.

¹ Zie ook : Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de problemen van woningen gelegen in zones voor gemeenschapsvoorzieningen. *Hand. VI. Parl. 1999-2000*, nr. C18.

5. Adviezen SERV, Mina-Raad en Raad van State

Met de afsprakennota van september 1999 besliste de Vlaamse regering dringend een ad hoc-werkgroep Ruimtelijke Ordening samen te roepen, samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse regering. Deze werkgroep werd belast met de evaluatie van de implementatie en uitvoering van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening. Vanaf 7 december 1999 werden de teksten wekelijks en zelfs meerdere malen per week besproken in deze werkgroep.

Op 28 januari 2000 keurde de regering dit ontwerp van wijzigingsdecreet een eerste maal principieel goed, met het oog op adviesaanvraag aan de SERV en Mina-Raad. De SERV bracht advies uit op 9 februari, de Mina-Raad op 10 februari.

5.1. Advies SERV

In opvolging van de algemene opmerking van de SERV werd een slotbepaling toegevoegd om de Vlaamse regering te machtigen tot een officiële coördinatie voor de leesbaarheid van de decretale teksten. Verder formuleerde de SERV opmerkingen ten aanzien van drie specifieke topics : het planologisch attest, de problemen van zonevreemde bedrijven met een regionale uitstraling en de gevolgen van de versoepeling van de bouwvergunningsprocedure.

5.1.1. Opmerkingen met betrekking tot het planologisch attest

De SERV stelt zich vragen over het afwegingskader en de aard van de bedrijven die een dergelijk attest kunnen aanvragen, over de aard van het antwoord op het planologisch attest en over een zekerheid van termijnen en de beroepsmogelijkheden tegen een dergelijk attest.

Op de eerste vraag kan geantwoord worden dat de opmaak van een plan een ruimtelijke afweging is, waarbij uiteraard rekening wordt gehouden met de sociaal-economische aspecten. De minister kiest dan ook bewust niet voor een oplossing via het vergunningenbeleid, zoals bij het minidecreet het geval was.

Voor de tweede vraag ligt het tevens voor de hand dat een planologisch attest steeds een antwoord op de gestelde vraag zal inhouden en dus uit meer dan een ja of neen zal bestaan, zoals trouwens ook voorgeschreven wordt door de wet van 29 juni 1991 betreffende de motiveringsplicht.

Verder werd in het nieuwe decreet van 18 mei 1999 bewust geopteerd om het planologisch attest te beperken tot milieuvergunningplichtige bedrijven. De regeling werd niet uitgebreid tot de land- en tuinbouwsector om de werklust niet nog eens aanzienlijk te verhogen en een ongewenste proliferatie van aanvragen te vermijden. In de beslissing van de Vlaamse regering werd gesteld dat een omzendbrief over zonevreemde bedrijven zou worden opgemaakt, die nader zou verduidelijken wat onder een 'bedrijf' moet worden begrepen.

Op de vraag naar dwingende termijnen werd deels ingegaan door in het artikel specifiek op te nemen dat 'de termijn voor het opstarten van de planprocedure maximaal met 6 maanden kan worden verlengd' en tevens te bepalen dat 'de positieve anticipatie die in het nieuwe decreet reeds voorzien was bij de opmaak van uitvoeringsplannen in opvolging van een gunstig planologisch attest, ook te voorzien bij de opmaak van BPA's'.

De minister wenst niet in te gaan op een beroepsmogelijkheid omwille van het respect voor het subsidiariteitsbeginsel en de gemeentelijke autonomie. De minister wil vermijden dat de gemeenten hun verantwoordelijkheid afwentelen op het Vlaams Gewest. Ten tweede zou het voorzien in bijkomende parallelle procedures de filosofie van het planningsdecreet uithollen en de vereenvoudiging van de regelgeving in de weg staan. Ten slotte heeft een bedrijf de mogelijkheid om zijn belangen te verdedigen door een beroep te doen op de foutaansprakelijkheid van de overheid. Hiervoor verwijst de minister naar artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, dat ook 'stilzitten met schade als gevolg' omvat.

5.1.2. Zonevreemde bedrijven met een regionale uitstraling

De SERV vraagt zich ook af hoe zal worden omgesprongen met bedrijven met een regionale uitstraling, die zonevreemd zijn of zonevreemd willen uitbreiden. Het antwoord terzake ligt in een consequente toepassing van het subsidiariteitsbeginsel. In principe zal een dergelijke aanvraag leiden tot een ongunstig planologisch attest, daar de gemeente niet bevoegd is uitspraken te doen voor bedrijven van bovenlokaal belang. Evenwel zal een dergelijk planologisch attest aangeven dat de problematiek moet worden aangekaart op provinciaal of gewestelijk niveau en kan het dus een incentive en een belangrijk beleidsinstrument zijn voor de opmaak van een provinciaal of gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Ook hier stelt de minister voor

één en ander te verduidelijken in de op te maken omzendbrief over het planologisch attest.

5.1.3. Gevolgen van de versoepeling van de bouwvergunningsprocedure

De SERV vreest dat de versoepeling van de bouwvergunningsprocedure in het oude decreet niet zal leiden tot een versnelde behandeling. De SERV stelt voor om bij de behandeling van de vergunningsaanvragen naar een gebiedsdifferentiatie te gaan en bepaalde eenvoudige aanvragen te beperken tot de meldingsplicht. Hierop antwoordt de minister dat een vrijstelling van het advies van de gemachtigde ambtenaar in vele gevallen voor een substantiële vermindering van de behandelingstermijnen zal zorgen, die nu in bepaalde provincies reeds meer dan 100 dagen bedraagt. De minister voegt eraan toe dat er vooral in de provincie Antwerpen een grote achterstand bestaat, terwijl ook de provincies Limburg en Oost-Vlaanderen met een oplopende achterstand worden geconfronteerd. De situatie is het meest gunstig in Vlaams-Brabant.

Een meldingsplicht inzake bouwactiviteiten lijkt de minister niet echt een aangewezen denkpiste gelet op de maatschappelijke gevoeligheid en de daartoe vereiste bijkomende, toch al ingewikkelde regelgeving. Dit principe bestaat wel in de milieuwetgeving, maar de minister wenst dit niet toe te passen op de wetgeving voor de ruimtelijke ordening. Bovendien moet erop gewezen worden dat in de uitvoeringsbesluiten over de vrijstelling van het advies van de gemachtigde ambtenaar en van de stedenbouwkundige vergunning wel rekening werd gehouden met een gebiedsdifferentiatie, zodat grotendeels tegemoet wordt gekomen aan de bekommernissen van de SERV.

5.1.4. Verdere opmerkingen

De SERV formuleerde ook nog een aantal puntsgewijze opmerkingen.

De opmerking over de vergunningsplicht voor kleine landschapselementen en het gebrek aan coördinatie met het decreet op het natuurbehoud wordt gevolgd door deze vergunningsplicht uit het nieuwe decreet te halen en, via een principiële beslissing van de Vlaamse regering, te verwijzen naar het natuurdecreet. Er wordt ook gedacht aan een convenantsregeling met de gemeenten.

De opmerking over het onduidelijke onderscheid tussen categorieën van werken van algemeen

belang wordt gevolgd door in de tekst te verduidelijken dat de afwijkmogelijkheid voor kleine werken van algemeen belang los staat van de positieve anticipatie voor werken van algemeen belang in het algemeen.

De SERV stelt zich ook vragen over de verenigbaarheid van de bevoegdheden van de stedenbouwkundig inspecteur, welke zowel op het vergunningenbeleid als op handhaving betrekking kunnen hebben. Als gevolg van deze opmerking werd beslist doorheen het gehele decreet consequent alle taken van het vergunningenbeleid toe te wijzen aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, en alle taken die te maken hebben met handhaving exclusief toe te wijzen aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur. Deze vrij ingrijpende wijziging is een substantiële verbetering voor de toekomstige werking van AROHM en geeft tevens gevolg aan één van de voorstellen uit de audit van deze administratie.

5.2. Advies Mina-Raad

In de inleiding van zijn advies uit de Mina-Raad dezelfde bekommernis als de SERV over de overzichtelijkheid en transparantie van de wetgeving. Aan die bekommernis wordt tegemoetgekomen met een coördinatie van de wetgeving (artikelen 56 en 57).

Verder vraagt de Mina-Raad garanties voor een kwalitatieve invulling van de subsidiariteit en in het bijzonder de verruimde verantwoordelijkheid van gemeenten. In dit verband moet verwezen worden naar de subsidiemogelijkheden die in het decreet zijn ingebouwd. Het is belangrijk werk te maken van de effectieve subsidiëring en ondersteuning. Hierop antwoordt de minister dat op dit ogenblik al initiatieven lopen voor het opstarten van opleiding voor gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren. In het algemeen bevat het decreet overigens duidelijke voorwaarden waaraan een gemeente moet voldoen om in het nieuwe vergunningensysteem te stappen.

De raad merkt terecht een lacune op inzake de bekendmaking van de eventueel stilzwijgend goedgekeurde gemeenteraadsbeslissing over het behoud van plannen die onder de vervalregeling voor 'oude' gemeentelijke plannen ressorteren (artikel 172 van het nieuwe decreet). In opvolging van die opmerking stelt de minister voor om aan het desbetreffende artikel van het wijzigingsdecreet een bepaling toe te voegen die de gemeente toelaat zelf voor publicatie in te staan en dit te

melden aan de deputatie en de Vlaamse regering. De aldus ingeschreven regeling is analoog met wat nu al in het nieuwe decreet is bepaald in geval van stilzwijgende goedkeuring van door de gemeente vastgestelde uitvoeringsplannen (artikel 52, § 2, van het nieuwe decreet).

Ook over de vergunningsplicht voor wijzigingen aan kleine landschapselementen heeft de raad opmerkingen, waaraan reeds tegemoet gekomen is door een aanpassing ingevolge het SERV-advies.

Met betrekking tot de opmerking van de Mina-Raad dat de versoepeling voor behandeling van bepaalde vergunningsaanvragen enerzijds en de responsabilisering van de gemeenten anderzijds de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang mogen brengen, verwijst de minister naar de begeleiding en ondersteuning van gemeenten, naar de tekst van de reeds voorliggende uitvoeringsbesluiten inzake vrijstelling van vergunning en van advies van de gemachtigde ambtenaar, die met de nodige omzichtigheid zijn opgesteld, en naar de uitbreiding van het schorsingsrecht van de gemachtigde ambtenaren.

De vrijstelling van de bouwvergunning voor kleine werken wordt geminimaliseerd, maar de vrijstelling van het advies van de gemachtigd ambtenaar wordt gemaximaliseerd. Een groot aantal werken ontsnapt dus niet aan de verplichting een bouwvergunning aan te vragen, maar het traject om deze vergunning te krijgen wordt ingekort door aan de gemeenten meer verantwoordelijkheid toe te kennen en de buitendiensten te ontlasten.

In het College van de Gemachtigde Ambtenaren (Cogeam) werd beslist om de gewestelijke ambtenaren van niveau 1 overleg te laten plegen met de bevoegde diensten van steden of van groepen gemeenten. Op die manier komt een competentieoverdracht tot stand, zodat de gemeentelijke ambtenaren op termijn in staat zullen zijn zelf de vergunningen te behandelen. De minister verwijst in dit verband naar een project in Limburg, waardoor een bijna permanente dialoog ontstaat tussen de gemeentelijke ambtenaren en de gewestelijke diensten. In de provincie Antwerpen is dit niet mogelijk door de grote achterstand, waardoor men niet proactief kan optreden.

De opmerking van de Mina-Raad over de bevoegdheidsverdeling in het kader van de subsidiariteit kan beantwoord worden met een verwijzing naar het bestaande RSV, dat precies heel wat aanduidingen bevat over wat op welk niveau moet worden geregeld, en dat dus in belangrijk mate

tegemoet komt aan de omschrijving van de structuurbepalende elementen op de diverse niveaus.

Verder formuleert de Mina-Raad suggesties voor garanties tegen misbruik van de figuur van de 'positieve anticipatie' (vergunning op basis van een ontwerpplan na openbaar onderzoek).

De minister vraagt zich af of deze suggesties moeten worden omgezet in wijzigingen van de decretale bepalingen. De motiveringsplicht houdt immers in dat men met de resultaten van het openbaar onderzoek rekening moet houden. Bovendien moet er ook op worden gewezen dat de positieve anticipatie een uitzonderingsmogelijkheid is en blijft en geen verplichtingen inhoudt.

Voor de overige opmerkingen van de raad verwijst de minister naar zijn antwoorden op de analoge opmerkingen van de SERV.

Aanvullend aan de opmerking over zonevreemde bedrijven kan gesteld worden dat de Mina-Raad terecht opmerkt dat coherente planmatige aanpak prioritair moet worden gesteld. Niettemin moet een individuele planaanpak tot de mogelijkheden blijven behoren. Dergelijke aanpak zal zich hoe dan ook moeten inpassen in het doelstellingenartikel van het nieuwe decreet (artikel 4) en zal dus het resultaat moeten zijn van een gelijktijdige en gelijkwaardige ruimtelijke afweging van de verschillende ruimtelijke behoeften.

Het is volgens de minister ten zeerste wenselijk te komen tot een actualisering van de omzendbrief over de sectorale BPA's voor zonevreemde bedrijven, en tot een – eventueel ermee geïntegreerde – omzendbrief inzake de behandeling van de aanvragen voor planologische attesten

Deze omzendbrieven zullen opgesteld worden en zullen rekening houden met de bekommernissen die de SERV en de MiNa-Raad formuleerden.

5.3. Advies Raad van State

De minister brengt in herinnering dat op 18 februari 2000 de regering dit ontwerp van wijzigingsdecreet een tweede maal principieel goedgekeurde, na aanpassing van de tekst aan opmerkingen van de SERV en de Mina-Raad. De aangepaste tekst werd voor advies voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. De Raad van State bracht zijn advies uit op dinsdag 21 maart jl.. Het werd besproken binnen de interkabinettenwerkgroep van 22 maart, wat resulteerde in een aantal aanpassingen.

Het merendeel van de opmerkingen van de Raad van State zijn technisch of legistiek van aard en worden dan ook gevolgd. In zijn opmerking over de artikelen die betrekking hebben op de procedure van de totstandkoming van ruimtelijke uitvoeringsplannen onderschrijft de Raad de bepalingen in het wijzigingsdecreet. Over een aantal artikelen heeft de Raad van State echter meer fundamentele opmerkingen.

Op grond van de opmerkingen van de raad over *artikel 11* is de bewuste bepaling geschrapt. Artikel 11 van het wijzigingsdecreet had de bedoeling om de regering de mogelijkheid te geven om rechtstreeks in te grijpen in de bepalingen van een geldend gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, indien een onderdeel van dat structuurplan aanleiding gaf tot opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen die finaal niet konden worden goedgekeurd omwille van strijdigheid met opties in hogere plannen. De opmerkingen van de Raad van State over deze manier van werken kunnen worden gevolgd.

In zijn opmerkingen over *artikel 12*, het huidige artikel 11, stelt de Raad van State de vraag naar de reden van de schadevergoeding die in het nieuw ontworpen en trouwens ook in het reeds bestaande artikel 74, vierde lid van het decreet van 18 mei 1999 is ingeschreven. Die vraag lijkt de minister terecht. Immers, ofwel wordt er tijdig onteigend en dan krijgt de betrokkene een onteigeningsvergoeding, ofwel wordt niet tijdig onteigend en vervalt de onteigeningsmogelijkheid, zodat betrokken normaal gezien weer het volle genot van het goed heeft. De raad vraagt zich af of een schadevergoeding voor tijdelijke genotsderving de bedoeling is geweest en dat is inderdaad niet het geval. Derhalve wordt voorgesteld om het vierde lid van artikel 74 niet te vervangen maar te schrappen.

In zijn opmerking over *artikel 14*, het huidige artikel 13, wijst de Raad van State op het risico van een 'juridisch vacuüm' inzake de vergunningsplicht voor wijziging van kleine landschapselementen. Het gebruik van de term 'juridisch vacuüm' lijkt de minister niet terecht. Vandaag geldt namelijk geen stedenbouwkundige vergunningsplicht voor wijziging van kleine landschapselementen.

De overheveling van dit artikel naar het decreet op het natuurbehoud heeft enkel tot gevolg dat de algemene (natuur)vergunningsplicht voor wijziging van kleine landschapselementen niet op 1 mei 2000 aanvangt, maar iets later. Los van deze vaststelling hoeft het volgens de minister geen betoog dat het wenselijk is dat de in het vooruitzicht gestelde wijziging aan het decreet natuurbehoud, volgens de

beslissing van de Vlaamse regering van 18 februari 2000, zo spoedig mogelijk wordt doorgevoerd.

De raad stelt zich ook vragen bij de verplichting die wordt ingevoerd om een vergunningsdossier ter beschikking te houden op de plaats waar werken en handelingen worden uitgevoerd. De minister stelt echter voor om die verplichting niet te herzien. Het is een belangrijk element voor een vlotte en efficiënte uitoefening van toezicht in de ruime zin.

De sanctie moet in beginsel evenredig worden genomen. De staking der werken 'kan', maar 'moet' niet worden bevolen. In de praktijk is het perfect mogelijk dat bijvoorbeeld een inspecteur vaststelt dat het dossier niet aanwezig is en de betrokkene aanmaant dit in orde te brengen, met de verwittiging dat bij een nieuwe controle op korte termijn de staking zal bevolen worden indien het dossier dan nog niet aanwezig is. De Raad van State vraagt ook naar materiële uitvoerbaarheid, omdat een dossier omvangrijk kan zijn. Terzake wijst de minister erop dat bij omvangrijke werken die een omvangrijk dossier impliceren, de werf ook wel de nodige voorzieningen zal hebben voor het aanwezig houden van dat dossier.

In opvolging van de vraag naar verduidelijking van de bepaling over het opmaken van de authentieke akte na een onderhandse akte, die niet voldoet aan de informatieplicht, werd een duidelijker wijziging voorgesteld.

6. Besluit

Dit ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, beoogt volgens de minister voornamelijk technische wijzigingen, verduidelijkingen en vereenvoudigingen. Het is gericht op een degelijke implementatie en operationalisering van het nieuwe decreet en op een vereenvoudiging van de werking van het oude decreet, dat in de overgangperiode nog van toepassing blijft. Het is duidelijk dat een goedkeuring en publicatie in het Belgisch Staatsblad voor 1 mei 2000 absoluut vereist zijn. Het nieuwe decreet treedt dan immers in werking. Aan de inhoudelijke opties van het decreet wordt volgens de minister niet geraakt.

Er wordt volgens de minister veel aandacht besteed aan de communicatie rond het nieuwe decreet, in samenwerking met de administratie en

de gemeenten en provincies. Ook wordt er werk gemaakt van opleiding en vorming. Een versoepeling van de bestaande procedures is immers maar mogelijk als er voldoende personeel is, dat de nodige kwalificaties heeft om zijn taak naar behoren te vervullen.

B. Toelichting van de heer Joachim Coens bij het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

De heer Joachim Coens heeft dit voorstel van decreet op 9 december 1999 in de commissie toegelicht.

De heer Joachim Coens verklaart dat hij met zijn voorstel van decreet een wijziging wenst van het artikel 43 van het decreet van 22 oktober 1996 houdende de coördinatie van de ruimtelijke ordening. Dit artikel behandelt de verbouw- en herbouwmogelijkheden aan woningen. Bij nader inzien zijn volgens de indiener nog drie verfijningen van dit artikel nodig, rekening houdend met de vaststelling dat er nog een aantal problemen zijn op het terrein.

Ten eerste is er een probleem bij de voorwaarden waaraan de aanvrager moet voldoen om op dezelfde plaats te mogen herbouwen. Het decreet bepaalt dat 'de aanvraag gebeurt door en de werken worden uitgevoerd voor rekening van een in deze woning ten minste sinds 1 januari 1999 volgens het bevolkingsregister gedomicilieerde bewoner, of door een eigenaar die ten minste sinds 1 januari eigenaar is van deze woning of een erfgenaam.' (artikel 43, § 2, zesde lid, 2, c).

De heer Coens wenst hieraan de bepaling 'of door een descendent in de rechte lijn' toe te voegen. Dit betekent dat de aanvrager niet moet wachten op het overlijden van vader of moeder om voor een vergunning tot verbouwing in aanmerking te komen. Behalve de eigenaar zelf moeten ook zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen een aanvraag tot herbouwen kunnen indienen. Hierdoor wordt tegemoet gekomen aan eigenaars die de woning niet voor zichzelf wensen te herbouwen, maar voor hun kinderen of kleinkinderen. In de huidige situatie moeten de descendenten wachten tot ze erfgenaam zijn. De spreker merkt op dat dit geen groot probleem vormt als men binnen de vijf jaar erfgenaam wordt, maar het is niet altijd wenselijk om te wachten op de dood van de ouders

vooraleer men een verbouwing kan doen. Het ligt immers voor de hand dat de kinderen of kleinkinderen, eerder dan de ouders of grootouders, nood hebben aan het valoriseren van deze woning.

Ten tweede is er de vastlegging van de rooilijnen. Het decreet bepaalt dat deze rooilijn moet zijn vastgesteld op 1 januari 1999. De indiener stelt voor om deze datum te schrappen, omdat heel wat gemeenten nog geen rooilijnplannen of een gemeentelijke verordening inzake de voorbouwlijn hebben. Deze maatregel heeft dan ook geen enkel effect. Toch is het zinvol om nog een rooilijnplan uit te werken.

Een derde probleem vormt de plaats waar een her- of verbouwing van een woning mag worden uitgevoerd. De spreker verwijst naar de vroegere regeling, waarbij dit probleem op een uitsluitende wijze bij koninklijk besluit was geregeld. Verbouwingen konden niet in groen-, vallei-, natuur- en bosgebieden. Het decreet regelt dit niet langer op uitsluitende wijze, maar duidt de zones aan waar een ver- of herbouwing wel nog mogelijk is, namelijk 'in het agrarisch gebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied of parkgebied' (artikel 43, § 2). Volgens de indiener zijn hierbij de harde gebieden over het hoofd gezien, zoals gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen of openbare nutsvoorzieningen, industriegebieden en gebieden voor ambachtelijke bedrijven. De indiener benadrukt dat het hier wel degelijk om perfect vergunde woningen gaat. Als voorbeelden haalt hij woningen in industriegebieden, conciërgewoningen en woningen voor personeelsleden aan. Sinds het bewuste decreet kan men deze woningen niet meer verbouwen. In harde zones is enkel nog de bewoning en instandhouding van deze woningen toegelaten.

C. Toelichting van de heer Joachim Coens bij het voorstel van decreet van de heren Joachim Coens c.s. houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

De heer Joachim Coens heeft dit voorstel van decreet op 9 december 1999 in de commissie toege- licht.

De heer Joachim Coens verwijst naar de discussie naar aanleiding van het uitstel van het decreet van

18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en naar de verklaringen van de minister, die in de zomer van 1999 had verklaard dat hij de versnelde uitvoering wilde van een aantal artikelen uit de stedenbouwwet, zoals het planologisch attest. De indiener volgt de redenering van de minister.

De spreker verklaart dat het planologisch attest een gedeeltelijke oplossing kan bieden voor het probleem van de zonevreemde bedrijven. Hij wil het planologisch attest dan ook vervroegd in werking laten treden. De AROHM-nota die aanleiding gaf tot het uitstel van het decreet, wees erop dat de uitvoeringsplannen nog niet in werking konden treden. Het voorstel van decreet wijzigt voorts ook decreetsbepalingen over de plannen van aanleg en over de gemachtigde ambtenaren.

De heer Joachim Coens stelt voor artikel 103, § 4, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening te vervangen door wat volgt : 'Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkt een overeenkomstig artikel 136 afgeleverd planologisch attest een wijziging van de plannen van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg, zodra de vergunning verlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe plan van aanleg waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn.'. De spreker stipt aan dat heel wat mensen die een gunstig advies krijgen, op deze manier versneld een aantal werken die verenigbaar zijn met de nieuwe bestemming van start kunnen laten gaan. Dit lost een groot probleem voor zonevreemde bedrijven op.

Hij merkt op dat het planologisch attest ook een middel is om gemeenten die weinig ijver aan de dag leggen, tot meer activiteit aan te sporen. Hier- toe wenst hij het eerste lid van artikel 136 van hetzelfde decreet te vervangen door : 'Het planolo- gisch attest is een informatief document dat aan- geeft of voor het gebied waarop het betrekking heeft, een wijziging van de gemeentelijke plannen van aanleg overwogen wordt. Bij afgifte van een positief attest, wordt het voorontwerp van gemeen- telijk plan van aanleg binnen een termijn van 6 maanden na afgifte van het attest door de gemeen- teraad voorlopig aangenomen. Het college van burgemeester en schepenen kan op gemotiveerde wijze de termijn van 6 maanden verlengen.'

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Standpunt van de fracties

– De heer *Joachim Coens* verwijst eerst naar de voorstellen van decreet die hij zelf indiende en die nu in samenhang met het ontwerp van decreet worden behandeld. De bedoeling van deze voorstellen van decreet was ten eerste het vooruitschuiwen van de inwerkingtreding van het planologisch attest. Het planologisch attest werd gekoppeld aan het uitvoeringsplan. Deze koppeling was echter onmogelijk, omdat de inwerkingtreding van het decreet werd uitgesteld. Ten tweede wenste hij de mogelijkheid om een vergunning tot het bouwen of verbouwen van een woning uit te breiden tot de descendenten in rechte lijn. De minister antwoordde echter dat hij deze aanpassingen zou opnemen in het voorliggende ontwerp van decreet.

Het ontwerp van decreet wijzigt zowel het decreet van 22 oktober 1996 als het decreet van 18 mei 1999. Hierdoor is het een zeer complex decreet geworden, wat ook door de adviserende instanties werd opgemerkt. Een van de redenen om de inwerkingtreding van het decreet uit te stellen, was nochtans het creëren van een breder draagvlak.

De toenmalige oppositiepartijen vonden het decreet in de vorige regeerperiode te complex. De heer *Joachim Coens* blijft achter het oorspronkelijke decreet staan.

Het decreet kent inzake ruimtelijke ordening een belangrijke rol toe aan de gemeenten. De verplichting om een plannen- en vergunningenregister aan te leggen, en de garanties die worden gevraagd voor de onafhankelijkheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, bewijzen dat de gemeenten hun autonomie niet onvoorwaardelijk mogen uitoefenen. Het decreet bevat een aantal overgangsmaatregelen voor zonevreemde bedrijven of woningen, maar de heer *Coens* benadrukt dat vooral het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan definitieve en planologisch verantwoorde oplossingen moet bieden voor zonevreemde constructies. Hij merkt op dat hij verontrust was door zowel vroegere verklaringen van de minister als de reactie van de heer *Ludo Sannen*, die wezen in de richting van een ad hoc-regeling voor de zonevreemde bedrijven.

Vervolgens stipt de heer *Coens* een aantal aandachtspunten aan. Hij gaat akkoord met de verruiming van het begrip zonevreemde monumenten. Het verontrust hem echter dat deze bepaling, die bedoeld was als een overgangsmaatregel, een per-

manent karakter krijgt. Waarom werd de termijn van deze overgangsregel niet beperkt tot vijf jaar? Uiteindelijk moet er in het gemeentelijk ruimtelijk structuur- en uitvoeringsplan een planologische oplossing komen voor de zonevreemde monumenten. Meer algemeen begrijpt het lid niet waarom zoveel overgangsmaatregelen van dit decreet een permanent karakter krijgen.

Een tweede punt van kritiek is het wegvallen van het advies van de gemachtigd ambtenaar.

Ten eerste geeft de decreetgever hiermee een ruime bevoegdheid aan de uitvoerende macht, vermits deze maatregel wordt ingevoerd via een uitvoeringsbesluit. Ten tweede verplaatst men met deze maatregel alleen maar het probleem. De achterstand van de buitendiensten zal hierdoor misschien verkleinen, maar de werkdruk bij de gemeentelijke administraties zal toenemen. Ten derde betekent het advies van de gemachtigde ambtenaar een stimulans voor de gemeenten om snel werk te maken van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Hij betreurt het dan ook dat deze stimulans wegvalt, zonder dat er garanties zijn – bijvoorbeeld door de aanstelling van een gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar – dat de gemeenten de hen toegewezen bevoegdheden ook kunnen uitoefenen. De heer *Joachim Coens* pleit voor extra incentives voor de gemeenten om snel werk te maken van de eigen structuurplannen. Hij maakt de vergelijking met de mobiliteitsconvenants, waarbij de overheid de gemeenten subsidieert op voorwaarde dat ze ook een mobiliteitsplan opstelt.

Tenslotte vindt de spreker dat men het probleem van de zonevreemde bedrijven misschien sneller had kunnen oplossen. Hij waarschuwt voor een grote toename aan individuele BPA's. Men moet de rangorde respecteren waarbij het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voorrang heeft op de sectorale BPA's, die op hun beurt de voorkeur krijgen op individuele BPA's. De uitzondering mag hierbij zeker niet de regel worden. Volgens de geldende omzendbrief kunnen echter niet alle bedrijven in een sectoraal BPA worden opgenomen. De heer *Joachim Coens* pleit dan ook voor een aanpassing van de omzendbrief in die zin, zodat de opmaak van de sectorale BPA's gestimuleerd wordt.

– De heer *Bruno Tobback* merkt op dat de inhoudelijke discussie over dit ontwerp van decreet reeds werd gevoerd naar aanleiding van de bespreking van het decreet van 18 mei 1999, de discussie over het uitstellen van de inwerkingtreding van datzelfde decreet, en de bespreking van de beleids-

nota Ruimtelijke Ordening. De opties van dit decreet blijven behouden ; de aanpassingen zijn vooral van technisch-juridische aard. Hij wenst zich dan ook te beperken tot een paar algemene bedenkingen.

De toegenomen verantwoordelijkheid van de gemeentelijke administratie inzake ruimtelijke ordening zal de gewestelijke diensten ontlasten. Het is echter van cruciaal belang dat de gemeenten in staat worden gesteld om kwalitatief hoogstaand werk afleveren, anders zouden hun beslissingen enkel leiden tot een groot aantal gerechtelijke betwistingen. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs moeten dan ook hun controlerende functie ten volle kunnen uitoefenen.

De spreker is net als de heer Joachim Coens geen voorstander van individuele BPA's. Het sectoraal BPA moet de regel blijven. Dit is ook in het belang van de gemeenten : als elk zonevreemd bedrijf in een gemeente een aanvraag doet voor een individueel BPA, zal de gemeente zelf al snel op zoek gaan naar een oplossing via een sectoraal BPA. Pas na het opmaken van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen zal duidelijk worden met welke stedenbouwkundige erfenis de gemeenten opgezadeld zitten. De minister sluit zich hierbij aan. Dit aangepaste decreet reikt volgens de heer Bruno Tobbacq echter de nodige instrumenten aan om hiervoor een oplossing te zoeken.

– Mevrouw Isabel Vertriest sluit zich aan bij de heer Bruno Tobbacq. Ze beklemtoont dat de nieuwe regeling voor zonevrije monumenten een gevolg is van een nieuwe visie op de omgang met monumenten. De heer Joachim Coens repliceert dat hij daarop geen kritiek heeft, maar wel op de termijnen waarbinnen deze aanpassingen kunnen gebeuren. Mevrouw Isabel Vertriest antwoordt dat er ook na een termijn van vijf jaar nog aanpassingen kunnen zijn aan de functie van een monument : de functie van een monument is een dynamisch gegeven.

Ze geeft toe dat ze ongerust is over de grote verantwoordelijkheid die het decreet aan de gemeenten toekent. Ze meent dat men snel zal merken welke gemeenten hierbij in gebreke blijven, zodat de toezichthoudende overheid tijdig kan ingrijpen. Ten slotte pleit mevrouw Isabel Vertriest voor een verlenging van de termijn waarbinnen de gemachtigd ambtenaar een schorsing kan uitspreken.

– Inzake de individuele BPA's onderschrijft de heer Herman Lauwers de stellingen van de heren Joachim Coens en Bruno Tobbacq. Individuele

BPA's moeten de uitzondering blijven ; sectorale BPA's zijn voor de gemeenten eenvoudiger te hanteren. In tegenstelling tot de heer Coens gelooft de heer Lauwers echter niet dat de toegenomen verantwoordelijkheid de gemeenten extra zal belasten. De nieuwe regeling biedt de gemeenten tijdswinst, omdat ze nu niet telkens meer moeten wachten op het advies van de gemachtigd ambtenaar, of hun plannen aan zijn adviezen moeten aanpassen.

– Mevrouw Marleen Van den Eynde heeft nog twee punctuele opmerkingen. Ten eerste is het GIS in veel gemeenten nog niet ingevoerd. De gemeenten missen hierdoor een belangrijk hulpmiddel bij het opstellen van hun structuurplan. Ten tweede betreurt ze de afschaffing van het advies van de stedenbouwkundige ambtenaar. In veel gemeenten is er sprake van het toekennen of weigeren van bouwvergunningen op grond van politieke motieven. De stedenbouwkundig ambtenaar garandeert door zijn adviezen de nodige neutraliteit ter zake.

2. Replieken van minister Dirk Van Mechelen

De minister onderlijnt dat een goede werking van het ontwerp van decreet afhankelijk is van de consensus die er rond heerst. Hij wijst er dan ook op dat meerderheid en oppositie het eens zijn over de uitgangspunten van het decreet en gelooft dat de voorgestelde aanpassingen de operationalisering van het decreet zullen verhogen. Achtentwintig artikelen van het ontwerp van decreet zijn technische aanpassingen ; achttien artikelen wijzigen de procedure en slechts vier of vijf artikelen brengen echt fundamentele wijzigingen aan aan de bestaande regelgeving.

2.1. De vrijstelling van het advies van de gemachtigd ambtenaar

De minister wenst dit te regelen via een uitvoeringsbesluit en niet via een decretale bepaling. Deze maatregel zal de gemeenten geen extra werk bezorgen. In feite gaat het immers om een veralgemening van de regeling die ook nu al van toepassing is op het bouwen in goedgekeurde verkavelingen. Dit houdt in dat de gemeente op basis van verkavelingsvoorschriften een bouwvergunning toekent en een afschrift van haar beslissing naar de provinciale afdeling van de administratie Ruimtelijke Ordening zendt, die een schorsingsbevoegdheid heeft.

Het is de bedoeling om deze maatregel uit te breiden tot woningen kleiner dan 1.000 kubieke meter volume. Tachtig procent van de Vlaamse eengezins-

woningen beantwoordt aan dit criterium. De stedenbouwkundige ambtenaren staan in voor de kwaliteitscontrole. Deze maatregel zal de papierstroom tussen de gemeenten en de buitendiensten beperken.

Door de vrijstelling zullen bouwaanvragen sneller behandeld worden. In vele gevallen begon de aanvrager al te bouwen nog voor de vergunning was afgeleverd, vaak om economische redenen. Wie bijvoorbeeld een zaak wil beginnen, kan immers niet maandenlang wachten op de aflevering van de bouwvergunning. Dit geeft de provinciale diensten meer tijd voor de behandeling van complexe dossiers.

2.2. Zonevrije monumenten

Op dit punt volgt de minister de redenering van mevrouw Isabel Verriest. Over deze maatregel werd vooraf overleg gepleegd met de administratie Monumenten en Landschappen. Door de bestemmingswijziging van een monument kan men een meerwaarde creëren. De ingebruikname van een monument biedt de meest effectieve bescherming. De heer Joachim Coens vreest echter dat men om planologische redenen zal pogen om zonevrije constructies als monument te classificeren.

2.3. Incentives voor de gemeenten

De minister betwist het standpunt van de heer Joachim Coens als zouden de gemeenten geen impulsen meer krijgen om de stap naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan te zetten. De minister merkt op dat er in dit verband een echte mentaliteitswijziging aan de gang is bij de lokale besturen. Vijf gemeentelijke structuurplannen zijn goedgekeurd, 25 gemeenten bevinden zich in de fase van voorontwerp en 75 gemeenten hebben reeds een startnota opgesteld. In totaal is dus een derde van de Vlaamse gemeenten al ver gevorderd met de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

De minister gelooft dat de komende gemeenteraadsverkiezingen een belangrijke impuls zullen geven. Ruimtelijke ordening zal zeker een verkiezingsthema worden. Ook de overheid biedt de nodige incentives : in de begroting voor ruimtelijke ordening is 260 miljoen frank uitgetrokken voor financiële incentives aan de gemeenten.

2.4. Sectorale BPA's

De minister merkt op dat de gemeentebesturen wel verplicht zullen zijn om sectorale BPA's op te maken, gelet op het grote aantal zonevrije bedrijven. Een oplossing uitwerken voor elk bedrijf afzonderlijk door middel van een planologisch attest is immers veel te omslachtig.

De minister geeft toe dat de afhandeling van de sectorale BPA's niet vlot verloopt. Het vormt een van de prioriteiten van de afdeling Ruimtelijke Planning. De administratie kampt met een tekort aan planologen, die vaak worden weggekocht door gespecialiseerde studiebureaus. Een ambtelijke werkgroep zoekt naar financiële incentives om het eigen personeel te behouden.

De heer Jan Loones vraagt of het mogelijk is om sectorale plannen op te maken voor zonevrije woningen. De minister antwoordt dat de uiteindelijke oplossing moet uitgaan van een planologisch verantwoorde visie binnen de context van het gemeentelijk structuurplanningsproces. Indien het gaat om zonevrije woningen in natuurgebieden, is regularisatie echter niet mogelijk, tenzij in hoogst uitzonderlijke gevallen waarin sprake is van aberraties uit het verleden.

2.5. GIS-Vlaanderen

Naar aanleiding van de vraag van mevrouw Marleen Van den Eynde maakt de minister eerst een algemene opmerking over de werking van de gemeentelijke administratie. Hij merkt op dat Vlaamse gemeentebesturen nog een grote achterstand hebben op het vlak van informatisering. Hij hoopt dat de invoering van vergunningen- en plannenregisters de informatisering van de gemeentelijke administraties zal stimuleren. Tegen 1 mei 2002 moet het OC GIS Vlaanderen klaar zijn met de digitale kaarten op gemeenteniveau. Om sneller te werken, wordt er een onderscheid gemaakt tussen de gegevens die verplicht worden ingevoerd en gegevens die de gemeenten facultatief kunnen opnemen in de kaarten. Door het inkorten van de lijst van de verplichte gegevens, zal men sneller kunnen werken.

Het verwerken van bouwaanvragen levert nu nog teveel papierwerk op, wat de minister erg archaïsch overkomt. Hij hoopt dat men op langere termijn bouwvergunningen volledig elektronisch kan aanvragen en afleveren. Een personeelsbehoefteplan moet zorgen voor voldoende competent personeel. Daartoe zal in de eerste plaats nieuw personeel worden aangeworven. Oudere en lagergeschoolde

personeelsleden moeten een aantal kwalificatietesten ondergaan en zich bijscholen. Het uitvoeringsbesluit dat dit moet regelen, is nu voor advies bij de Raad van State.

De heer *Erik Matthijs* vindt dat de gemeenten te weinig informatie hebben over het GIS. De Vlaamse overheid moet een signaal geven. Hetzelfde geldt voor de sectorale BPA's. Volgens de spreker vinden vele gemeenten dit een goed initiatief, maar vrezen zij een mogelijke afwijzing door AROHM. Dit belemmert een vlotte afhandeling van de dossiers. De minister preciseert dat GIS drie cd-rom's heeft uitgebracht. De eerste bevat de digitale versie van alle gewestplannen. Deze plannen zijn ook op de website van de VLM te consulteren. Op de tweede cd-rom staan de contouren van de BPA's. De derde cd bevat de digitale en geannoteerde versie van alle kadasterplannen. De voogdijminister, de heer Johan Sauwens, zal hierover aan alle gemeenten een omzendbrief zenden.

2.6. Behandeling van bouwdoossiers

De minister ergert zich aan het feit dat vele gemeenten nu klagen over de werking van de administratie Stedenbouw. Vanaf 1 mei 2000 zullen ze echter zelf de volledige verantwoordelijkheid krijgen en moeten dragen. Dit houdt ook in dat de gemeentebesturen zelf sommige bouwaanvragen zullen moeten weigeren. De eindverantwoordelijkheid blijft wel bij de stedenbouwkundige ambtenaren berusten. Indien zou blijken dat bepaalde gemeenten het verlenen of weigeren van een bouwvergunning teveel van andere, bijvoorbeeld politieke motieven laten afhangen, zal de minister niet aarzelen om de lijst van de gemeenten te publiceren die veel betwiste beslissingen nemen.

2.7. Overgangsbepalingen

De heer *Joachim Coens* vraagt wat er zal gebeuren met de vergunning voor werken die vroeger niet vergunningsplichtig waren. Bovendien vraagt hij zich af waarom vele overgangsbepalingen niet gebonden zijn aan een opheffingsbepaling. De minister antwoordt dat de oude gewestplannen nog lang zullen blijven gelden, waardoor er soms een langere overgangperiode nodig is. Ze zullen echter geleidelijk worden vervangen door nieuwe ruimtelijke uitvoeringsplannen.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Alle amendementen zijn opgenomen in *Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 252/2*.

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Er worden geen opmerkingen gemaakt bij dit artikel.

Het artikel wordt aangenomen met 13 stemmen.

HOOFDSTUK II

Wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Artikel 2

Amendement nr. 1 (*Parl. St. VI. Parl. 1999-2000, nr. 252/2*) van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe dit artikel te vervangen. In artikel 9, § 3, vierde lid, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wordt de tweede zin vervangen door : "Minimum één vierde van de leden, waaronder de voorzitter, zijn deskundigen inzake ruimtelijke ordening". De in het ontwerp voorgestelde schrapping van het woord "stemgerechtigd" wordt in het amendement hernoemen.

Bij de adviezen van de gemeentelijke commissie staat volgens mevrouw Isabel Vertriest de maatschappelijke draagkracht voorop. Daarom moet de vertegenwoordiging van deskundigen eerder worden beperkt. Ook is het aantal beschikbare deskundigen in een modale gemeente eerder gering. Daarom wordt voorgesteld dit aantal terug te brengen tot één vierde, steeds naar boven af te ronden, in plaats van één derde.

De minister stemt ermee in dat op gemeentelijk niveau het aantal deskundigen in de adviesraad wordt beperkt tot één vierde. De deskundigen mogen niet de overhand krijgen in de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.

De heer Joachim Coens verwijst naar de bespreking van het decreet van 18 mei 1999 tijdens de vorige legislatuur. De toenmalige minister verklaarde bij de bespreking van dit artikel dat het mogelijk is deskundigen aan te duiden onder de maatschappelijke geledingen. Voor het lid volstaat deze verduidelijking, die in het verslag is opgenomen (*Parl. St.* VI. Parl. 1998-1999, nr. 1332/8, p. 43), en is het niet nodig het aantal deskundigen te beperken.

Ingevolge een opmerking in het legistiek advies van de afdeling Decreetgevend Secretariaat, wordt de vermelding van de wijzigingen van het decreet van 18 mei 1999 als volgt aangevuld : gewijzigd bij de decreten van 29 september 1999 en 22 december 1999. De commissie stemt in met deze technische correctie.

Het amendement ter vervanging van artikel 2 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Artikelen 3 tot 6

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

De artikelen worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 6bis (nieuw)

Amendement nr. 2 voorgesteld door de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe een nieuw artikel 6bis in te voegen. In dit nieuwe artikel zou aan artikel 35, § 4, eerste lid, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de volgende zin worden toegevoegd : "In elk geval draagt het Vlaamse Gewest 60 percent van de kosten van de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan indien dit wordt goedgekeurd voor 31 december 2003. De eerste helft hiervan wordt uitbetaald na de goedkeuring van de subsidie-aanvraag, de tweede helft na de goedkeuring van het

gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door de minister."

Het is volgens de heer Joachim Coens essentieel dat de gemeenten ertoe worden aangemoedigd en ondersteund om zo snel mogelijk met de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan te starten. Daarom wordt de wijze van financiële ondersteuning door het gewest, die voldoende substantieel moet zijn, in het decreet ingeschreven.

De minister repliceert dat de toelage van het gewest voor de opmaak van gemeentelijke structuurplannen in een uitvoeringsbesluit wordt geregeld. Het is niet uitgesloten dat dit uitvoeringsbesluit in de loop van de volgende jaren moet worden aangepast, en om die reden is het niet aangewezen het subsidiepercentage decretaal vast te leggen.

De heer Coens stelt dat in het amendement een hoger subsidiepercentage wordt voorgesteld dan in het ontwerp van uitvoeringsbesluit. Een decretale bepaling biedt de zekerheid dat er effectief middelen worden uitgekeerd, wat in 1999 bijvoorbeeld niet is gebeurd.

Dit amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 7

Bij dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikelen 8 tot 10

De minister laat opmerken dat met dit artikel de huidige rechtspraak van de Raad van State inzake de mogelijkheid tot afwijking van een voorlopig vastgesteld gewestplan wordt bevestigd. De mogelijkheid om voorlopig vastgestelde uitvoeringsplannen nog te wijzigen wordt beperkt.

Deze artikelen worden aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 10bis (nieuw)

Amendement nr. 3 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe een nieuw artikel 10bis in te voegen. Door dit nieuwe artikel worden in artikel 67, § 2, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de woorden "één maand" vervangen door "twee maanden".

Volgens de indieners is het recht van voorkoop een interessant instrument voor het voeren van een actief ruimtelijk beleid. De voorwaarden en modaliteiten van het voorkooprecht moeten evenwel werkbaar zijn.

Volgens de heer Herman Lauwers is, gelet op de gebruikelijke maandelijkse vergaderfrequentie van vele gemeenteraden, de termijn van één maand om het voorkooprecht uit te oefenen te kort om de gemeenteraad de gelegenheid te geven zijn wettelijke bevoegdheid inzake verwervingen van onroerende goederen door de gemeente uit te oefenen. Daarom wordt voorgesteld de termijn te verlengen tot twee maanden.

Dit amendement wordt aangenomen met 13 stemmen.

Door het aannemen van dit amendement worden alle volgende artikelen hernummerd.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 11.

Artikel 10ter (nieuw)

Amendement nr. 4 voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe een nieuw artikel 10ter in te voegen. Door dit nieuwe artikel worden aan artikel 70, § 1, eerste lid, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de woorden "volgens de kadastrale gegevens" toegevoegd.

De voorgestelde precisering beoogt volgens de heer Herman Lauwers eenduidigheid te scheppen inzake de identificatie van de eigenaars van percelen in een onteigeningsplan.

Dit amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 12.

Artikel 11

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 13.

Artikel 11bis (nieuw)

Amendement nr. 5 van de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe een nieuw artikel 11bis in te voegen. Door dit nieuwe artikel wordt in Hoofdstuk VIII, Planschade en planbaten, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening na artikel 86 een nieuwe afdeling 1bis, bestaande uit een nieuw artikel 86bis ingevoegd. De voorgestelde nieuwe bepalingen gaan over planschade voor agrarische gebieden.

De indieners stellen dat met dit amendement een nieuw schadevergoedingssysteem voor de agrarische sector wordt ingevoerd, dat inzake uitwerking te vergelijken is met het planschadesysteem. Wanneer door de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan de bestemming van een onbebouwd perceel wijzigt van agrarisch gebied naar groengebied, is schadevergoeding verschuldigd aan de eigenaar.

Volgens de heer Joachim Coens is het in dergelijke gevallen logisch in een schaderegeling te voorzien, zoals bij andere bestemmingswijzigingen, omdat er sprake is van waardevermindering. De schadevergoeding wordt toegekend aan de eigenaar, en niet aan de pachter, omdat het gaat om een vergoeding voor de waardevermindering van de grond. Net zoals bij de planschaderegeling, wordt in de voorgestelde tekst een opsomming gegeven van de gevallen waarin geen vergoeding verschuldigd is. De planschadevergoeding voor agrarische gebieden wordt verminderd of geweigerd indien voor de waardevermindering een vergoeding door de overheid verschuldigd is of betaald werd op grond van andere wetgeving. De cumulatie van meerdere ver-

goedingen voor in essentie dezelfde waardevermindering van de gronden wordt daardoor uitgesloten.

De minister kan dit amendement niet steunen. Hij wil vermijden dat in het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening sectorale regelingen worden ingevoerd die eerder thuishoren in de milieuwetgeving of het decreet natuurbehoud.

De heer Coens repliceert dat in artikel 89 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat over de planbatenheffingen gaat, allerlei mogelijke bestemmingswijzigingen worden opgesomd : van bos en groen naar een zone bestemd voor wonen ; van een zone bestemd voor landbouw naar een zone bestemd voor wonen ; van een zone bestemd voor openbaar nut naar een zone bestemd voor wonen, enzovoort. Telkens veranderen de vergunningsmogelijkheden in de betrokken gebieden, en in die zin is het logisch dat daar een planschade- of planbatenregeling wordt voor uitgewerkt. Het lid vindt het merkwaardig dat de minister geen specifieke planschaderegeling voor de bestemmingswijziging van een onbebouwd perceel van agrarisch gebied naar groengebied in het decreet ruimtelijke ordening wil opnemen. Het gaat immers over een vergoeding voor de vermindering van de patrimoniale waarde van de grond en bijvoorbeeld niet over een vergoeding voor strengere bemestingsnormen, die inderdaad in het mestdecreet thuishoort.

De minister stelt dat planschadevergoeding wordt toegekend wanneer op basis van een in werking getreden ruimtelijk uitvoeringsplan een perceel niet meer in aanmerking komt om te bouwen of te verkavelen, terwijl het voorafgaand aan de planwijziging wel in aanmerking kwam voor een bouw- of verkavelingsvergunning. In agrarisch gebied komen de percelen in principe niet in aanmerking om te bouwen, tenzij dit voor de specifieke bestemming noodzakelijk is en aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

De heer Coens benadrukt dat in agrarische gebieden wel degelijk een bouwbaarheid is, bijvoorbeeld voor stallen en dergelijke. Die bouwbaarheid vervalt door de bestemmingswijziging naar groengebied.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Artikel 12

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 14.

Artikel 12bis (nieuw)

Amendement nr. 6 voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe een nieuw artikel 12bis in te voegen. In de voorgestelde tekst wordt artikel 92, eerste lid, 4°, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening vervangen door : "4° de stedenbouwkundige verordeningen, verkavelingsverordeningen en bouwverordeningen".

De voorgestelde precisering beoogt volgens mevrouw Isabel Vertriest de volledigheid : de stedenbouwkundige verordeningen werden in de opsomming vergeten. Stedenbouwkundige verordeningen is de nieuwe term voor de bouwverordeningen van vroeger.

Dit amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 15.

Artikel 13

Amendement nr. 7 voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe artikel 13 te vervangen. In de voorgestelde tekst worden in artikel 99, § 1, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wijzigingen aangebracht. In het eerste lid van artikel 99, § 1, wordt 2° vervangen door wat volgt : "2° ontbossen in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3, § 1 en § 2, van dat decreet". Nog in het eerste lid wordt 3° vervangen door wat volgt : "3° hoogstammige bomen vellen, alleenstaand, in

groeps- of lijnverband, voorzover ze geen deel uitmaken van met bomen begroeide oppervlakten in de zin van artikel 3, § 1 en § 2, van het bosdecreet van 13 juni 1990".

Het is volgens mevrouw Isabel Vertriest aangewezen om de tekst in het eerste lid van artikel 99, § 1, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening aan te passen aan de terminologie van het bosdecreet.

De heer Jef Van Looy vraagt verduidelijking over de voorgestelde wijzigingen. Is het de bedoeling de stedenbouwkundige vergunning op te leggen voor het vellen van hoogstaande bomen, alleenstaand of in groeps- of lijnverband, voorzover ze geen deel uitmaken van een bos zoals omschreven in het bosdecreet? Welke vormen van ontbossing worden nog aan een natuurvergunning onderworpen?

Namens de minister wordt verduidelijkt dat artikel 99, § 1, reeds bepaalt dat niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning mag ontbossen in de zin van het bosdecreet (2°) en ook geen hoogstammige bomen, alleenstaand of in groeps- of lijnverband, die niet onder de definitie van het bosdecreet vallen, mag vellen (3°). In het voorliggende ontwerp van decreet wordt enkel het rooien van kleine landschapselementen niet langer opgenomen als zijnde onderworpen aan een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Dit wordt echter onderworpen aan een natuurvergunning. De bedoeling is de stedenbouwkundige vergunning en natuurvergunning beter op elkaar af te stemmen, ook in de uitvoeringsbesluiten. De bij amendement voorgestelde wijzigingen van het eerste lid hebben enkel betrekking op de verwijzing naar de definitie het bosdecreet.

De indieners van amendement nr. 7 stellen verder voor aan het derde lid van artikel 99, § 1, het volgende toe te voegen: "Hieronder kunnen geen werken begrepen worden die betrekking hebben op de constructieve elementen van het gebouw, zoals:

- 1° vervangen van dakgebintes of dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen;
- 2° geheel of gedeeltelijk herbouwen of vervangen van buitenmuren, zelfs met recuperatie van de bestaande stenen."

Om discussie te vermijden, is het volgens mevrouw Vertriest nuttig de omschrijving van de instandhoudings- of onderhoudswerken in artikel 99, § 1, te

vervolledigen. De minister meent dat de voorgestelde toevoeging inderdaad misverstanden kan helpen vermijden.

Het amendement nr. 8 voorgesteld door de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe een tweede lid toe te voegen aan artikel 13. Daarin wordt aan artikel 99, § 2, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening het volgende toegevoegd: "De Vlaamse regering kan de vrijstelling van bouwvergunning verbinden aan de voorwaarde van melding aan de vergunningverlenende overheid. De Vlaamse regering bepaalt nadere regels met betrekking tot de inhoud en de procedure van de melding."

De heer Joachim Coens stelt dat de vergunningsregeling voor de zogenaamde kleine werken nog kan worden verbeterd. De huidige regeling is zeker geen verlichting van het takenpakket van de gemeenten. Het lid verwijst naar de adviezen van de Mina-Raad en de SERV, die op de mogelijkheid wijzen om de vrijstelling van de bouwvergunning in sommige gevallen te koppelen aan een melding van de werken of handelingen. Via deze meldingsplicht kunnen de gemeenten hun vergunningenregister up to date houden en blijven ze geïnformeerd over wat er op hun grondgebied gebeurt op het gebied van ruimtelijke ordening, en dat is voor de indieners toch essentieel. Tegelijk laat de melding toe een iets ruimere categorie van werken van de bouwvergunning vrij te stellen, waardoor zowel de gemeentelijke als de gewestelijke overheid zich meer op de kerntaken kunnen toespitsen, hetgeen zowel de kwaliteit van de ruimtelijke beoordeling als de snelheid van de afhandeling van de procedures ten goede kan komen.

De minister verwijst naar zijn toelichting en herinnert eraan dat de vrijstelling van de bouwvergunning voor kleine werken wordt geminimaliseerd, maar de vrijstelling van het advies van de gemachtigd ambtenaar gemaximaliseerd. Een groot aantal zogenaamde kleine werken ontsnapt dus niet aan de verplichting een bouwvergunning aan te vragen, maar de vergunningsprocedure wordt ingekort door aan de gemeenten meer verantwoordelijkheid te geven. Enkel kleine constructies worden vrijgesteld van vergunning, zoals afsluitingen, dierenhokken en dergelijke. Nu deze worden vrijgesteld, pleit de minister ervoor niet opnieuw een bijkomende procedure van melding te creëren. Het is overigens niet duidelijk wat dan zou moeten gebeuren indien de kleine werken niet worden gemeld.

Het amendement nr. 8 wordt verworpen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het amendement nr. 7, dat artikel 13 vervangt, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 16.

Artikel 14

De minister verwijst naar de memorie van toelichting. Artikel 100 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt dat de vergunning voor gebouwen op een industrieterrein dat door de overheid wordt ontwikkeld sneller kan worden verleend, indien dit bij de vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan uitdrukkelijk is bepaald. Deze bepaling heeft echter geen zin als de wegen en infrastructuur van hetzelfde industrieterrein niet volgens dezelfde procedure kunnen worden vergund. De wijziging vangt dit op.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 17.

Artikel 15

De heer Joachim Coens citeert uit § 3 van het nieuwe artikel 103, waarin staat dat "mag worden afgeveken van de voorschriften van een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek". Het lid vraagt wat het juridisch statuut is van de werken die conform artikel 103 afwijken van het plan van aanleg of het ruimtelijk uitvoeringsplan, indien dit plan achteraf toch nog zou worden afgekeurd. De minister repliceert dat werken die vergund zijn, vergund blijven. Hij onderstreept wel dat de stedenbouwkundig ambtenaar controle uitoefent opdat van deze bepaling geen misbruik zou worden gemaakt.

De heer Joachim Coens vraagt ook hoe lang deze bepaling nog van toepassing blijft : tot op het ogenblik dat de gemeentelijke structuurplannen klaar zijn of ook nog daarna ? De minister antwoordt dat dit artikel permanent van toepassing blijft. In feite betekent het de uitbreiding van de reeds bestaande

regeling voor gewestplannen naar de provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 18.

Artikel 16

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 19.

Artikel 17

Amendement nr. 9 voorgesteld door de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe om aan artikel 17 van het ontwerp van decreet een tweede lid toe te voegen. Daarbij wordt in artikel 113, § 1, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening na het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt : "Als het een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning betreft waarbij conform artikel 109, § 1, geen openbaar onderzoek plaatsvindt of conform artikel 111 geen adviescommissie geraadpleegd moet worden, wordt de termijn van 75 dagen, vermeld in het eerste lid, op 45 dagen gebracht.".

Deze paragraaf bepaalt dat de vergunningsprocedure van 75 dagen tot 45 dagen kan worden teruggebracht, indien er geen openbaar onderzoek of advies vanwege adviserende instanties vereist is. De heer Joachim Coens merkt op dat in Wallonië een gelijkaardige regeling geldt.

De minister repliceert dat dit amendement een nieuwe vergunningstermijn invoert, wat de complexiteit van de bestaande regelgeving nog zou doen toenemen. De gemeenten krijgen door het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ruimere bevoegdheden inzake bouwvergunningen. Hierdoor zijn kortere vergunningstermijnen mogelijk. De minister vindt het overbo-

dig om deze kortere termijnen ook decretaal vast te leggen.

Het amendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 20.

Artikel 18

De minister merkt op dat dit artikel een versterking van de regelgeving beoogt. Door de verplichte aanwezigheid van het bouwdoossier op de werf kan de overheid beter preventief optreden en bouw-overtredingen voorkomen of in een vroege fase detecteren.

Deze regeling was opgenomen in het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening, maar was vergeten in het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Door dit artikel wordt dit gecorrigeerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 21.

Artikel 19

De minister verwijst naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet. De stedenbouwkundige ambtenaar kan elke beslissing van de bestendige deputatie schorsen, ook de stilzwijgende beslissingen. Om te weten of een beslissing al dan niet stilzwijgend is, moet volgens dit artikel de ambtenaar op de hoogte worden gesteld van het bestaan van een rappelbrief. De minister stelt dat deze bepaling de regelgeving verbetert.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 22.

Artikel 20

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 23.

Artikel 21

De minister verklaart dat dit artikel bepaalt dat de aanvrager van een bouwvergunning rekening moet houden met de schorsingstermijn die de stedenbouwkundig ambtenaar krijgt na de beslissing van de bestendige deputatie. Ook bij een stilzwijgende beslissing of bij het uitblijven van een beslissing van de bestendige deputatie beschikt de stedenbouwkundig ambtenaar over de schorsingstermijn. Pas na het aflopen van de termijn heeft de aanvrager uitsluitel.

Amendement nr. 10 voorgesteld door mevrouw Dominique Guns, de heren Patrick Lachaert en Herman Lauwers, mevrouw Isabel Vertriest en de heer Jacques Timmermans, strekt ertoe om in de voorgestelde tekst van artikel 125 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de woorden "als hij niet binnen 20 dagen na het verstrijken van de termijn op de hoogte werd gebracht van een beslissing tot schorsing" te vervangen door de woorden "als niet binnen de 20 dagen na het verstrijken van de termijn er een beslissing tot schorsing ter kennis van de aanvrager werd gegeven".

De minister merkt op dat in het artikel de terminologie van de oude wet wordt overgenomen, waarover al heel wat jurisprudentie bestaat.

Mevrouw Dominique Guns verklaart dat het om een technisch-juridisch verfijning gaat. Wie een aangetekende brief niet heeft ontvangen, is juridisch gezien niet 'op de hoogte gebracht' van deze brief, maar deze brief werd hem wel 'ter kennis gegeven'. Met dit amendement willen de indieners vermijden dat men via juridische spitsvondigheden zou pogen te ontsnappen aan een beslissing van de bestendige deputatie.

Het amendement wordt aangenomen met 13 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 24.

Artikel 22

De minister verwijst naar zijn toelichting bij het ontwerp van decreet. De Vlaamse regering stelt de lijst op met de aanvragen waarover vooraf met de Vlaamse bouwmeester overleg moet worden gepleegd. De oorspronkelijke regeling bepaalde dat dit overleg vereist was voor elke aanvraag die bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar werd ingediend. Door deze beperking voorkomt men dat de Vlaamse bouwmeester wordt belast met aanvragen voor een advies over kleinschalige of architecturaal weinig ingrijpende aanvragen.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 25.

Artikel 23

De minister verklaart dat met dit artikel, dat artikel 128 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wijzigt, het advies van de Raad van State wordt gevolgd. De koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning bestond al. Omwille van de duidelijkheid wordt ze nu niet alleen in de milieuwetgeving, maar ook in de wetgeving voor ruimtelijke ordening expliciet ingeschreven.

De heer Jef Van Looy vraagt of een bouwvergunning voor een inrichting die door de milieuwetgeving nog aan een meldingsplicht is onderworpen, geschorst wordt totdat de aanvrager ze heeft gemeld. De minister antwoordt hier bevestigend op. De heer Van Looy vraagt of dit er niet kan toe leiden dat men bewust geen melding doet om de termijn te rekken. De minister verklaart zich bereid te laten onderzoeken of de koppeling tussen de vergunning en de melding onbedoelde gevolgen kan hebben. De bepaling in dit artikel werd gewijzigd op vraag van de Raad van State.

In het legistiek advies laat de afdeling Decreetgevend Secretariaat opmerken dat het nieuwe artikel

128, vierde lid, laatste zin, meer precies kan worden geformuleerd. De zin zou als volgt kunnen beginnen : "Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan ...". De commissie stemt in met deze legistieke aanpassing.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 26.

Artikel 24

Artikel 128 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bepaalt reeds dat een uitvoeringstermijn van een bouwvergunning die het voorwerp uitmaakt van een procedure bij de Raad van State, wordt geschorst. De minister verklaart dat dit artikel, dat een artikel 130bis in het decreet invoegt, deze regeling uitbreidt tot verkavelingsvergunningen.

In het legistiek advies stelt de afdeling Decreetgevend Secretariaat voor om – naar analogie met artikel 128, derde lid, waar er sprake is van "vergunde werken" – in het nieuwe artikel 130bis de woorden "de verkaveling" te vervangen door de woorden "de vergunde verkaveling". De commissie stemt in met deze aanpassing.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 27.

Artikel 25

Amendement nr. 11 voorgesteld door de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy, strekt ertoe artikel 25 te vervangen. In de nieuwe bepaling wordt de inhoud van het planologisch attest verruimd. De heer Joachim Coens verklaart dat een planologisch attest meer dan alleen maar een goedkeuring of een afkeuring van de gevraagde bestemmingswijzigingen moet inhouden. Een eventuele afwijzing moet gemotiveerd zijn en een goedgekeurd planologisch attest moet ook de nagestreefde bestemmingswijzigingen omvatten en blijk geven van een ruimtelijke visie.

De heer Coens voegt eraan toe dat dit amendement tegemoet komt aan de vraag van de SERV en andere sociale partners.

De minister repliceert dat de motiveringsplicht terzake voldoende garanties biedt. Een planologisch attest bevat dus altijd meer dan alleen maar een goed- of afkeuring van de voorgestelde bestemmingswijzigingen. Ook de aanvrager van het planologisch attest zal zijn aanvraag moeten verduidelijken en motiveren, zodat de gemeentelijke administratie alle argumenten pro en contra kan afwegen. De minister acht het niet nodig om de aard van de motivering decretaal nader te omschrijven. Bovendien zullen dergelijke aanvragen aanleiding geven tot communicatie tussen de aanvrager en de gemeentelijke administratie.

De minister had oorspronkelijk in de mogelijkheid voorzien dat de aanvragers zelf een BPA konden voorbereiden. De adviserende organisaties stelden echter dat het opstellen van BPA's een exclusieve overheidsbevoegdheid was. Nochtans is volgens de minister de filosofie van het oorspronkelijke voorstel ongewijzigd gebleven : de aanvrager heeft de plicht alle relevante gegevens in zijn aanvraag te vermelden, de overheid heeft de plicht haar beslissing over de aanvraag te motiveren.

De heer Joachim Coens pleit ook voor een aanpassing van de omzendbrief RO/97/01 in verband met BPA's voor zonevreemde bedrijven. Hij begrijpt niet waarom bepaalde sectoren, zoals de horeca en de land- en tuinbouw, geen beroep kunnen doen op een sectoraal BPA. Wat gebeurt er indien deze bedrijven een planologisch attest aanvragen ? Kunnen alle milieuvergunningsplichtige bedrijven een planologisch attest aanvragen ?

De minister erkent dat er onduidelijkheid bestaat over het toepassingsgebied van de omzendbrief over de sectorale BPA's. Een mogelijke aanpassing van de omzendbrief wordt door de administratie voorbereid. Alleen milieuvergunningsplichtige bedrijven van de klasse I en II komen voor een planologisch attest in aanmerking, maar het staat alle vergunningsplichtige bedrijven vrij hiervoor een aanvraag te doen.

De heer Joachim Coens zegt dat dit bij de sectorale BPA's ook gold, maar dat dit soms soepel werd toegepast. In sommige gevallen kwamen alle bedrijven voor een sectoraal BPA in aanmerking. Hij vindt het nefast dat voor bedrijven uit de ene sector individuele oplossingen worden uitgedacht, en voor bedrijven uit een andere sector sectorale oplossingen. Hij pleit dan ook voor de opname van land-

tuinbouw- en horecabedrijven in planologische attesten en sectorale BPA's.

De heer Patrick Lachaert preciseert dat land- en tuinbouwbedrijven in deze context geen goede voorbeelden zijn. Landbouw, tuinbouw en para-agrarische activiteiten worden door de Raad van State als behorend in een landbouwzone beschouwd. Er is wel een probleem voor handels- en horecazaken. Zo kan men voor een bierhandel, gelegen in een landbouwzone, geen oplossing zoeken via een sectoraal BPA of een planologisch attest.

De minister repliceert dat het niet om een beroepsprocedure gaat, waarbij een bedrijf het planologisch attest zou hanteren als beroepsmogelijkheid na afwijzing van opname in een sectoraal BPA. Het planologisch attest is bedoeld als een uitzonderingsmaatregel voor die gevallen waarin de gemeentelijke overheid zelf geen initiatief neemt tot het opstellen van een sectoraal BPA.

De minister erkent het probleem dat de heer Patrick Lachaert opwerpt, maar antwoordt dat in dergelijke gevallen enkel het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan de oplossing kan aanreiken. Enkel op die manier kan bijvoorbeeld voor een bierhandel in een landbouwzone een oplossing worden gevonden, op voorwaarde dat die kadert in een ruimtelijke visie.

De heer Jef Van Looy merkt op dat een milieuvergunningsplichtig bedrijf niet noodzakelijk een milieuvergunning heeft. Kan een milieuvergunningsplichtig, zonevreemd bedrijf zonder vergunning ook een planologisch attest aanvragen ?

Namens de minister wordt deze vraagstelling verruimd. Juridisch-technisch is het mogelijk dat een bedrijf waarop een bouwmisdrift rust in een sectoraal BPA wordt opgenomen, maar een plan kan niet worden opgemaakt met als enige bedoeling regularisaties mogelijk te maken. De doelstelling van de wetgeving ruimtelijke ordening is immers het maken van een ruimtelijke afweging, niet het regulariseren van bouw misdrijven. Dit neemt niet weg dat regularisatie wel het gevolg kan zijn van een plan. Indien een gebouw dat (deels) zonder vergunning is gebouwd in een plan wordt opgenomen, betekent dit dat de opname van dit gebouw het gevolg is van een bepaalde ruimtelijke afweging.

De heer Jef Van Looy leidt daaruit af dat regularisatie gemakkelijker verloopt via een sectoraal BPA dan via een planologisch attest, dat zeer individu-

eel werkt. De heer Patrick Lachaert merkt op dat gemeenten met een groot aantal zonevreemde bedrijven snel zullen overgaan tot het opstellen van een sectoraal BPA, omdat dit een eenvoudiger oplossing biedt. Indien de milieuvergunning van een van deze bedrijven echter niet wordt verlengd wegens deze stedenbouwkundige problemen, moet het volgens de spreker voor deze bedrijven mogelijk zijn een planologisch attest aan te vragen.

De heer Van Looy vraagt of al deze zonevreemde bedrijven ook volgens de omzendbrief in aanmerking komen voor een sectoraal BPA. Volgens de heer Lachaert is dit mogelijk. Het planologisch attest moet een uitzondering blijven. De heer Van Looy repliceert dat er in dit geval nog steeds moeilijkheden kunnen opduiken. Wat moet er gebeuren met milieuvergunningsplichtige, zonevreemde bedrijven die geen milieuvergunning hebben gekregen, bijvoorbeeld omdat ze zonevreemd zijn? De heer Lachaert verklaart dat de aanvrager van een milieuvergunning een inventaris moet opmaken van alle gebouwen die hij voor het bedrijf gebruikt. De aanvrager moet voor al deze gebouwen een stedenbouwkundige vergunning hebben, zoniet krijgt hij geen milieuvergunning. Het planologisch attest kan een oplossing bieden voor een aantal concrete bedrijven die geen verlenging of uitbreiding van hun milieuvergunning krijgen omdat ze zonevreemd zijn en een gedeelte van de bedrijfsgebouwen niet vergund is.

Aangezien elk milieuvergunningsplichtig bedrijf – ongeacht het feit of het al dan niet een milieuvergunning heeft – een planologisch attest kan aanvragen, meent de heer Joachim Coens dat een bedrijf dat niet in aanmerking komt voor een sectoraal BPA, wel in aanmerking kan komen voor een planologisch attest. De criteria om in aanmerking te komen voor een sectoraal BPA zijn immers strikter geformuleerd dan deze voor een planologisch attest. Hierdoor zullen bedrijven die niet voor een sectoraal BPA in aanmerking komen, het planologisch attest de facto als een beroepsmogelijkheid beschouwen. De spreker vraagt de minister dan ook om de omzendbrief over de sectorale BPA's zo aan te passen dat voor alle milieuvergunningsplichtige bedrijven een sectorale oplossing kan worden gevonden. De minister toont zich bereid om deze overweging te laten meespelen bij de evaluatie van de omzendbrief.

De heer Joachim Coens verklaart zich bij de stemming over het artikel te onthouden omdat de discussie de onduidelijkheid over het sectoraal BPA en het planologisch attest nog niet volledig heeft

weggewerkt. Hij wacht op een verdere verduidelijking in de omzendbrief.

Het amendement nr. 11 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 28.

Artikel 26

De minister verwijst naar de memorie van toelichting. Dit artikel bepaalt in 1°, door een wijziging van artikel 137, § 1, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, nadere regels inzake de informatieverplichting bij de opname van onderhandse akten in authentieke akten. In 2° wordt, bij een wijziging van artikel 137, § 2, uitgegaan van een onderscheid tussen een hypothecaire lening voor de koop van een onroerend goed enerzijds en voor het bouwen of verbouwen van een woning anderzijds. In het eerste geval is de informatieplicht reeds opgenomen in artikel 137, § 1.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 29.

Artikel 27

De minister verklaart dat dit artikel de gevolgen van de informatieplicht tempert. De verplichting om de lasten en voorwaarden van een verkavelingsvergunning op te nemen in de publiciteit kan immers leiden tot zeer lange teksten. Artikel 27 van het ontwerp van decreet beperkt deze informatieverplichting tot de vermelding of voor het goed een verkavelingsvergunning bestaat.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 30.

Artikel 28

De gemeentebesturen krijgen door artikel 143, § 1, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de mogelijkheid om niet-bebouwde percelen in een niet-vervallen verkaveling en niet-bebouwde gronden in gebieden die bestemd zijn voor wonen of industrie, extra te belasten. De minister verklaart dat de voorgestelde wijziging van dit artikel de gemeentebesturen de mogelijkheid biedt om via tariefdiversificaties en bijkomende heffingen hun grondbeleid beter te sturen. De Raad van State heeft hiertegen geen bezwaren geuit.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 31.

Artikel 28bis (nieuw)

Amendement nr. 12 voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest, strekt ertoe in het ontwerp van decreet een artikel 28bis in te voeren. De heer Patrick Lachaert verklaart dat dit artikel het herbouwen van woningen regelt die vernield werden door brand of storm. De oorspronkelijke regelgeving hierover lag vervat in een omzendbrief. Een vaste rechtspraak heeft deze regeling bekritiseerd, omdat een omzendbrief niet mag afwijken van wettelijke of decretale bepalingen en de omzendbrief een toch zeer vergaande uitleg geeft aan het begrip overmacht. Dit amendement vult deze juridisch-technische lacune op.

De heer Jan Loones vindt de regeling voor het herbouwen van woningen die door storm of brand vernield zijn te eng. Ook vindt hij dat de indieners van het amendement zich te strikt houden aan de tekst van de omzendbrief. Zo kan de Vlaamse regering, bovenop de schadevergoeding die door de verzekeraar wordt uitbetaald, een aanvullende schadevergoeding uitbetalen, maar enkel indien de eigenaar van de vernielde woning binnen het Vlaams Gewest geen andere woning bezit. Wie een woning heeft buiten de grenzen van het Vlaams Gewest kan dus wel nog in aanmerking komen voor deze supplementaire schadevergoeding.

De spreker verwijst naar het duinendecreet van 14 juli 1993 en merkt hierbij op dat de voorgestelde regeling niet geldt voor constructies in landbouw-

gebieden die van belang zijn voor de duinengebieden. Men kan geen bouwvergunning krijgen voor het herbouwen van een afgebrande woning in een dergelijk gebied. Dit is echter wel mogelijk indien het om landbouwconstructies gaat. Komt dit omdat deze landbouwconstructies niet als zonevreemd worden beschouwd?

Dit minister beaamt dit. Hij verklaart dat er twee mogelijkheden waren : ofwel de gebieden aanduiden waarin het herbouwen mogelijk is, ofwel de kwetsbare gebieden aanduiden, waarin dit niet mogelijk is. Er werd geopteerd voor het laatste, omdat dit het meest rechtszekerheid biedt. Namens de minister wordt hieraan toegevoegd dat in het verleden misbruiken werden vastgesteld : er werd door eigenaars opzettelijk brand gesticht in woningen in natuurgebied om er achteraf een nieuwe woning te kunnen bouwen.

De heer Patrick Lachaert meent dat de regeling er niet toe mag leiden dat gebouwen in kwetsbare gebieden in brand zouden worden gestoken door bepaalde groeperingen. Bij opzettelijke brandstichting door derden moet volgens het lid herbouwen wel mogelijk zijn. De minister deelt de mening van de heer Lachaert.

Het amendement wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 32.

Artikel 29

De minister verklaart dat dit artikel bedoeld is om het handhavingsbeleid te versterken. De bepalingen gaan over de machtiging van huiszoeking en over het toekennen van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan de stedenbouwkundige inspecteurs.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 33.

Artikel 30

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 34.

Artikel 31

Amendement nr. 13 voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe artikel 31 te vervangen. In 1° en 3° wordt voorgesteld in artikel 158, paragrafen 1 en 2, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de woorden "het college van burgemeester en schepenen" door "de vergunningverlenende overheid" te vervangen. In 2° wordt de bepaling van het ontwerp hernomen.

Vermits in het nieuwe systeem de vergunningen niet enkel door het college van burgemeester en schepenen, maar ook door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, door de bestendige deputatie of door de Vlaamse regering worden verleend (bijvoorbeeld voor werken van algemeen belang of in beroepsprocedures), is het volgens de indieners logisch de uitspraak over een regularisatievergunning niet afhankelijk te maken van een lager bestuur (het college van burgermeester en schepenen), maar van het bestuur op het niveau waar het dossier zich bevindt (de vergunningverlenende overheid).

Het amendement, dat artikel 31 vervangt, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 2 bij 3 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 35.

Artikel 32

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 36.

Artikel 33

De minister verwijst naar de memorie van toelichting en stelt dat dit artikel een technische wijziging aanbrengt als gevolg van een opmerking van de Raad van State.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 37.

Artikel 34

Artikel 34 wijzigt artikel 171 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat bepaalt welke artikelen van het oude decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996, nog vijf jaar lang geldig blijven. De heer Joachim Coens bekritiseert het feit dat sommige overgangsbepalingen niet langer gebonden zijn aan een termijn van vijf jaar, maar een quasi-permanent karakter krijgen. Zo zullen de gewestplannen pas definitief alle geldigheid verliezen wanneer ze volledig vervangen zijn door ruimtelijke uitvoeringsplannen. Hoe kan men verhinderen dat de overgangsbepalingen permanent worden?

De minister antwoordt dat het nodig is om sommige overgangsbepalingen te verlengen om lacunes in de wetgeving te vermijden. Hij laat opmerken dat er nog heel wat rechtszaken hangend zijn, bijvoorbeeld in verband met planschade. Indien men weet dat een bepaalde bepaling slechts vijf jaar geldig blijft, zijn misbruiken niet uitgesloten.

De heer Coens blijft deze bepalingen verwarrend en complex vinden.

In het legistiek advies laat de afdeling Decreetgevend Secretariaat opmerken dat in geval van opheffing alle wijzigingen die het decreet tot dan onderging moeten worden vermeld. Bijgevolg moet ook de wijziging door (de reeds in werking getreden artikelen 165 en 166 van) het decreet van 18 mei 1999 vermeld worden. Het nieuwe artikel 171 kan dan ook beginnen als volgt: "Het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij de decreten van 19 december 1998 en 18 mei 1999, wordt opgeheven, ...". De commissie stemt in met deze legistieke aanpassing.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 38.

Artikel 35

De minister verklaart dat volgens de hier voorgestelde nieuwe tekst van artikel 172 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, de oude plannen van aanleg niet vervallen bij de inwerkingtreding van het decreet van 18 mei 1999, maar pas wanneer op gemeentelijk niveau de plannenregisters zijn goedgekeurd.

Volgens de huidige tekst van artikel 172 zouden dergelijke plannen worden opgeheven bij de inwerkingtreding van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, maar artikel 190 van hetzelfde decreet bepaalde dat een aantal van die plannen toch kon worden opgenomen in het plannenregister. De juridische situatie van deze plannen in de periode tussen de inwerkingtreding van het decreet en de goedkeuring van het plannenregister zou hierdoor erg onduidelijk worden. Deze anomalie werd naar aanleiding van concrete vragen opgemerkt.

De woorden "de inwerkingtreding van het decreet" (nieuw artikel 172, tweede en derde lid) horen volgens het legistiek advies van het Decreetgevend Secretariaat telkens vervangen te worden door de woorden "de inwerkingtreding van dit decreet". De commissie stemt in met deze legistische correctie.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 39.

Artikelen 36 tot 39

De minister merkt op dat deze artikelen de verplichting afschaffen om binnen de zestig dagen na de inwerkingtreding van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de provinciale en gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening (Procoro's respectievelijk Gecoro's) samen te stellen. Deze wijziging werd ingegeven door de nakende gemeente- en provincieraadsver-

kiezingen. Het is immers weinig zinvol de gemeenten en provincies te verplichten om binnen de zestig dagen na de inwerkingtreding van het decreet commissies voor ruimtelijke ordening samen te stellen, indien deze amper enkele maanden later, na de verkiezingen, opnieuw worden samengesteld. Het blijft evenwel mogelijk om deze adviesorganen binnen de oorspronkelijk vastgelegde termijn aan te stellen.

Deze artikelen worden aangenomen met 13 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit de artikelen 40 tot 43.

Artikel 40

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 44.

Artikel 40bis (nieuw)

Amendement nr. 14 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe een artikel 40bis in te voegen, waardoor in het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening een artikel 188bis wordt ingevoegd.

De heer Herman Lauwers verklaart dat dit amendement werd ingegeven door een anomalie in het decreet. Wanneer het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening in werking treedt, kunnen geen gewestplanwijzigingen meer worden gestart. Er kunnen wel gewestelijke uitvoeringsplannen worden opgemaakt voor de materies waarvoor het gewest, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel, bevoegd is. Op dat ogenblik zullen de provinciale structuurplannen nog niet klaar zijn, waardoor de provincies ook nog geen provinciale uitvoeringsplannen kunnen opmaken. In die tussenperiode kan de provincieraad aan de regering vragen om gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen op te maken op voorstel en op maat van de provincie, die bij de goedkeuring van het eerste provinciaal ruimtelijk structuurplan, dus wanneer

de provincie zelf uitvoeringsplannen kan opstellen, het statuut van provinciaal uitvoeringsplan krijgen. Dit geldt enkel voor bepaalde, dringend te maken ruimtelijke afwegingen, waarbij men niet kan wachten op de opmaak van provinciale structuurplannen.

De minister voegt hieraan toe dat Antwerpen waarschijnlijk als eerste provincie over een ruimtelijk structuurplan zal beschikken. Andere provincies zijn daar nog lang niet aan toe, vandaar dat de bevoegdheid om provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen op te maken tijdelijk, voor dringende aangelegenheden en op voorstel van de provincie, kan worden doorgeschoven naar de gewestelijke autoriteiten. Deze maatregel moet volgens de minister wel beperkt blijven in de tijd.

De heer Joachim Coens deelt de mening van de minister, maar vraagt zich af welke maatregelen zijn ingebouwd om te verhinderen dat deze bevoegdheidsoverdracht permanent wordt. De heer Herman Lauwers repliceert dat de provincies zelf het uitvoeringsplan moeten opmaken, dat dan op het niveau van het Vlaams Gewest zal worden bekrachtigd. Dit plan zal er volgens het lid uitzien als een gewestelijk uitvoeringsplan, dat het statuut krijgt van een provinciaal uitvoeringsplan van zodra het provinciaal ruimtelijk structuurplan klaar is.

In dit verband wordt door de minister verwezen naar de tekst van het amendement : "De aanpak van de betrokken aangelegenheid moet een dringend karakter hebben. Het voorstel van de provincieraad moet volledig zijn uitgewerkt. Het moet kaderen in het provinciaal structuurplanningsproces en in voorkomend geval verantwoord worden op basis van de bepalingen van het voorontwerp of ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan."

Het amendement wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 45.

Artikelen 41 en 42

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

De artikelen worden aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit de artikelen 46 en 47.

Artikel 43

De minister verklaart dat dit artikel enkele veranderingen aanbrengt in artikel 193 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, dat de overgang van het oude naar het nieuwe vergunningensysteem regelt. De toevoegingen hebben betrekking op het vervallen van bouwvergunningen, waarover in het initieel decreet geen bepalingen stonden. Dit artikel vult deze lacune op.

De heer Joachim Coens vraagt waarom in § 2 wordt bepaald dat de vergunning vervalt indien de aanvrager twee jaar na de afgifte van de bouwvergunning niet met de werken is begonnen, in plaats van één jaar. De minister legt uit dat er niet in een overgangsbepaling was voorzien in verband met bouwvergunningen, verleend in het jaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van het decreet. In het vroegere systeem had een vergunning een geldigheidsduur van één jaar, verlengbaar met een jaar. Een termijn van twee jaar wordt voorgesteld zoals in het nieuwe systeem.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 48.

Artikel 44

De minister verwijst naar de algemene bespreking, waar dit artikel, dat een nieuwe regeling voor zonevreemde monumenten inhoudt, uitvoerig werd besproken.

De heer Joachim Coens verklaart dat zijn fractie dit artikel niet zal goedkeuren. Hij is het inhoudelijk eens met de grote lijnen van het artikel, maar vindt dat deze bepalingen bij artikel 43 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, moet worden gevoegd. Op die manier zou deze bepaling slechts vijf jaar van toepassing blijven.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 49.

Artikel 45

De minister legt uit dat het hier voorgestelde nieuwe artikel 195ter de gunning van werken van algemeen belang laat aansluiten bij de filosofie in het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Gunning kan van zodra het openbaar onderzoek is afgerond. De Vlaamse regering stelt de lijst vast van "werken van algemeen belang", zodat er geen discussie meer kan bestaan over welke werken als van algemeen belang moeten worden beschouwd en welke niet.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 50.

Artikel 46

De minister verklaart dat de voorgestelde nieuwe tekst van artikel 196 bedoeld is om het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening en het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening nog nauwer bij elkaar te laten aansluiten en een vlotte overgang van het oude naar het nieuwe systeem mogelijk te maken.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 51.

Artikel 46bis (nieuw)

Amendement nr. 15 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe een nieuw artikel 46bis in te voegen dat artikel 199, § 2, van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening vervangt.

Dit amendement wil de overgang van het oude naar het nieuwe vergunningensysteem voor het notariaat vlot laten verlopen. De benamingen die moeten worden gebruikt in akten, overeenkomsten

en publiciteit moeten conform de benamingen zijn die in de goedgekeurde plannen- en vergunningenregisters worden gebruikt. Deze verplichting is evenwel slechts van toepassing ten vroegste 31 dagen nadat in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd is dat de gemeente, waarin het onroerend goed is gelegen, beschikt over een goedgekeurd plannen- en vergunningenregister.

De minister voegt eraan toe dat dit amendement verhindert dat nodeloos een documentenstroom op gang zou komen.

Het amendement wordt aangenomen met 13 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 52.

Artikel 47

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 53.

Artikel 48

Hoewel het om een louter technische aanpassing lijkt te gaan, is de vervanging van de woorden "stedenbouwkundige inspecteur" door "gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" volgens de minister toch ingrijpend. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur zowel met het toezicht op het gemeentelijk vergunningenbeleid als met het handhavingsbeleid werd belast. De minister volgt het standpunt van de SERV, die oordeelde dat beide functies onverenigbaar waren. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt volledig belast met het vergunningenbeleid, waardoor de stedenbouwkundige inspecteurs zich kunnen concentreren op het handhavingsbeleid.

Het artikel wordt aangenomen met 13 stemmen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 54.

HOOFDSTUK III

Wijziging van het decreet betreffende
de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op
22 oktober 1996

Artikel 49

Door dit artikel, dat een artikel 14bis invoegt in het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening, wordt het planologisch attest versneld ingevoerd.

Amendement nr. 16 voorgesteld door heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy, strekt ertoe de voorgestelde tekst van artikel 14bis te vervangen. De heer Coens verwijst naar zijn toelichting bij amendement nr. 11 op artikel 25. Omwille van de continuïteit en de rechtszekerheid moet het planologisch attest een richting van voorgenomen wijziging aangeven.

De minister verwijst naar zijn standpunt bij amendement nr. 11.

Het amendement nr. 16 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 5.

Amendement nr. 17 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest, strekt ertoe om in de voorgestelde tekst van artikel 14bis, op de derde regel van het tweede lid de woorden "zoals bedoeld in artikel 10 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening" in te voegen na de woorden "de planologische ambtenaar". De heer Lachaert stelt dat met deze aanvullende wijziging naar het nieuwe decreet de legistische logica wordt versterkt.

Het amendement nr. 17 wordt aangenomen met 13 stemmen.

In het legistiek advies laat het Decreetgevend secretariaat opmerken dat, vermits de ontworpen wijziging van artikel 14 van het gecoördineerde decreet op advies van de Raad van State werd omgewerkt tot het ontworpen artikel 14bis, in het nieuwe artikel 14bis, tweede lid, de woorden "overeenkomstig het vijfde lid" moeten worden vervangen door "overeenkomstig artikel 14, vijfde lid".

In het gecoördineerd decreet is sprake van de Commissie van advies, derhalve moeten in het nieuwe artikel 14bis, tweede lid, de woorden "commissie voor advies" vervangen worden door "Com-

missie van advies". De commissie stemt in met deze legistische correcties.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 55.

Artikel 50

Dit artikel strekt ertoe artikel 41 van het gecoördineerde decreet te vervangen. Volgens de minister wordt hiermee een vereenvoudiging beoogd. Het biedt immers geen toegevoegde waarde om, alvorens een BPA te herzien, eerst daartoe de machtiging te vragen aan de minister. Dit leidt enkel tot vertraging bij de gemeentelijke administratie en onnodig werk voor de gewestelijke administratie.

In het legistiek advies stelt het Decreetgevend Secretariaat voor om, overeenkomstig de opmerkingen van de Raad van State, in het nieuwe artikel 41, tweede lid, het woord "goedkeuring" vervangen worden door het woord "aanneming". De commissie stemt in met deze legistische aanpassing.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 56.

Artikel 51

Het amendement nr. 18 van de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe om de in 1° voorgestelde wijziging van de tekst van artikel 43, § 1, van het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening te vervangen door wat volgt : "De Vlaamse regering kan de lijst vaststellen van de werken en handelingen waarvoor het advies van de gemachtigde ambtenaar niet is vereist op voorwaarde dat de betrokken gemeente beschikt over gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en dat de startnota van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door de gemeenteraad werd goedgekeurd. In dat geval is artikel 44 toepasselijk."

De heer Coens vindt het goed dat de gemeenten een grotere verantwoordelijkheid krijgen inzake bouwvergunningen, maar vindt dat dit niet onvoor-

waardelijk mag gebeuren. Volgens de indieners van het amendement kan de gemeente slechts worden vrijgesteld van het advies van de gemachtigd ambtenaar indien ze beschikt over een gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en indien de startnota van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd. Zo bewijst de gemeente over een ruimtelijke visie te beschikken en beschikt ze ook over voldoende competent personeel om ook zonder het advies van de gemachtigd ambtenaar kwalitatief hoogstaand werk af te leveren.

De minister zegt de bezorgdheid van de indieners te begrijpen, maar oordeelt dat dit niet opweegt tegen de procedurele vereenvoudiging die het gevolg is van de ontworpen bepalingen. Bovendien zal de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar in vele gemeenten degene zijn die ook nu al actief is in het ruimtelijk beleid van de gemeente. Tenslotte blijft de provinciale buitenafdeling van de gewestelijke administratie instaan voor de kwaliteitsbewaking. De heer Herman Lauwers sluit zich bij dit standpunt aan.

Het amendement nr. 18 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

Het amendement nr. 19 voorgesteld door mevrouw Sonja Becq en de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy, sterkt ertoe om in de bij 5° voorgestelde tekst van artikel 43, § 2, van het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening, zevende lid, op de derde regel na de woorden "een agrarisch gebied", de woorden "een serregebied" in te voegen.

De heer Coens merkt op dat in de gemeenten ten zuiden van Brussel, waar traditioneel druiven in serres worden geteeld, specifieke serregebieden op het gewestplan werden aangeduid. Doordat deze gebieden in het artikel niet expliciet stonden vermeld, gelden er momenteel zeer strenge restricties. Niettemin zijn de gebieden op zich volledig vergelijkbaar met landbouwgebieden met dat verschil dat de open ruimte er reeds werd verstoord. Vandaar dat dit amendement de gelijkstelling ermee beoogt. De minister verklaart akkoord te gaan met dit amendement.

Het amendement nr. 19 wordt aangenomen met 13 stemmen.

De heer Joachim Coens merkt op dat een vergunning voor het bouwen van een spouwmuur of het voorzetten van een gevelsteen soms wordt geweigerd, omdat men dit blijkbaar beschouwt als een verbouwing waarbij het volume van het bestaande

gebouw wordt uitgebreid. Hij vindt dit een te extensieve interpretatie. De minister verklaart dat het hier niet gaat om een bepaling uit een officiële omzendbrief, maar om een officieuze richtlijn. De bedoeling was om ongeoorloofde nieuwbouw te vermijden. De minister geeft toe dat deze strenge interpretatie in vele gevallen inderdaad geen zin heeft.

Amendement nr. 20 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest, strekt ertoe om aan artikel 51 van het ontwerp van decreet een 7° toe te voegen, dat luidt als volgt : "In § 4, tweede lid, wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "twintig". Een verlenging van de schorsingstermijn met vijf dagen lijkt volgens de indieners aangewezen aangezien de gemeenten meer aanvragen zelf gaan kunnen afhandelen. Bovendien worden op deze wijze de termijnen van het oude en nieuwe decreet zoveel mogelijk gelijkgeschakeld.

Het amendement nr. 20 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 57.

Artikel 52

Amendement nr. 21 voorgesteld door de heren Joachim Coens, Gerald Kindermans, Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe om in de bij 2° voorgestelde tekst van artikel 44 van het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening de woorden "kan de gemachtigde ambtenaar eveneens een vergunning schorsen als die strijdig is met de goede plaatselijke ordening" te vervangen door "kan de gemachtigde ambtenaar gedurende een periode van dertig dagen de vergunning schorsen. De vergunning kan in dit geval ook geschorst worden als die strijdig is met de goede plaatselijke ordening".

De heer Joachim Coens herinnert eraan dat in het voorliggend ontwerp van decreet in een ruim aantal gevallen het voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar niet langer noodzakelijk is. In deze gevallen is er in een evaluatie a posteriori te voorzien door de gemachtigde ambtenaar, waarbij naast legaliteitsoverwegingen ook de ruimtelijke opportuniteit een reden tot schorsing kan

vormen. Om een optimale en evenwichtige functionering van deze bepaling te verzekeren, lijkt het noodzakelijk dat de termijn voor schorsing wordt verlengd.

Deze verlenging kan worden gerechtvaardigd door te wijzen op de sterk wisselende stromen aan vergunningsaanvragen evenals mogelijke problemen inzake de beschikbaarheid van het personeel. Beiden kunnen leiden tot onvoldoende tijd om de dossiers te beoordelen. Bovendien is het duidelijk dat een opportuniteitsbeoordeling meer tijd vergt dan de louter legistische beoordeling.

Het amendement nr. 21 wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 22 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest, strekt ertoe in artikel 52 een 1°bis in te voegen, dat luidt als volgt : "in het derde lid wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "twintig". " Voor de verantwoording verwijzen de indieners naar amendement nr. 20.

Het amendement nr. 22 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 3 onthoudingen.

Door het aannemen van dit amendement wordt de opsomming hernummerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 58.

Artikel 53

Amendement nr. 23 van de heren Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Bruno Tobback en mevrouw Isabel Vertriest strekt ertoe om artikel 53 te vervangen. In 1° van de voorgestelde tekst wordt de in het ontwerp van decreet opgenomen bepaling hernoemen. In 2° wordt voorgesteld in § 2 het woord "twintig" vervangen door het woord "vijfentwintig".

Het amendement, dat artikel 53 vervangt, wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 59.

Artikel 54

De minister verwijst naar de memorie van toelichting en stelt dat de ontworpen wijziging van artikel 53 van het gecoördineerde decreet betreffende de ruimtelijke ordening, de drie stappen in de huidige beroepsprocedure tot twee herleidt. Op deze manier hoopt men een einde te stellen aan de vele tergende beroepen bij de minister. Dit levert tijdswinst op voor de gewestelijke ambtenaren, omdat de minister elk beslissing over een beroep dat bij hem wordt aangetekend, uitgebreid moet motiveren. Er is wel een wettigheidscontrole door de stedenbouwkundige ambtenaar, die de minister kan vragen een beslissing van de bestendige deputatie te vernietigen indien deze de wet zou schenden.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 60.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 55

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 61. Ingevolge de hernummering van de voorgaande artikelen, worden de verwijzingen naar deze voorgaande artikelen in de tekst aangepast.

Artikelen 56 en 57

De heer Joachim Coens vraagt dat de minister spoedig werk maakt van de coördinatie van de wetgeving, die in deze artikelen wordt bepaald. Dit zal volgens het lid de leesbaarheid van de wetteksten ten goede komen.

Deze artikelen worden aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie worden dit de artikel 62 en 63.

Artikel 58

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen bij 5 onthoudingen.

In de tekst aangenomen door de commissie wordt dit artikel 64.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerd ontwerp van decreet wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 3 bij 2 onthoudingen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Patrick LACHAERT
Erik MATTHIJS

Jacques TIMMERMANS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I**

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

HOOFDSTUK II

Wijziging van het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de
Ruimtelijke Ordening

Artikel 2

In artikel 9, § 3, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999 en 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de tweede zin wordt vervangen door wat volgt :

"Minimum één vierde van de leden, waaronder de voorzitter, zijn deskundigen inzake ruimtelijke ordening." ;

2° het woord "stemgerechtigd" wordt geschrapt.

Artikel 3

In artikel 18, vierde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "De Vlaamse regering stelt nadere regels vast" vervangen door de woorden "De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen".

Artikel 4

In artikel 19, § 7, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaraan één of meer fysieke personen of rechtspersonen, of een gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk bestuur moeten voldoen om te kun-

nen worden aangewezen om een ontwerp van ruimtelijk structuurplan op te maken.".

Artikel 5

In artikel 20, § 4, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Artikel 6

In artikel 27, § 2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Artikel 7

In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaraan één of meer fysieke personen of rechtspersonen, of een gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk bestuur moeten voldoen om te kunnen worden aangewezen om een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken.".

Artikel 8

In artikel 42, § 6, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening.".

Artikel 9

In artikel 45, § 6, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die geba-

seerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening."

Artikel 10

In artikel 49, § 6, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening."

Artikel 11

In artikel 67, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "één maand" vervangen door de woorden "twee maanden".

Artikel 12

Aan artikel 70, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "volgens de kadastrale gegevens" toegevoegd.

Artikel 13

In artikel 74 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid geschrapt.

Artikel 14

Aan artikel 88, § 3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zinsnede toegevoegd : ", voor zover het gaat om een vergunning die kan worden verleend op basis van het in werking getreden ruimtelijk uitvoeringsplan, terwijl de aanvraag de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat plan niet voor vergunning in aanmerking kwam."

Artikel 15

Artikel 92, eerste lid, 4°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"4° de stedenbouwkundige verordeningen, verkavelingsverordeningen en bouwverordeningen ;".

Artikel 16

In artikel 99, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° ontbossen in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3, § 1 en § 2, van dat decreet ;"

2° in het eerste lid wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° hoogstammige bomen vellen, alleenstaand, in groeps- of lijnverband, voorzover ze geen deel uitmaken van met bomen begroeide oppervlakten in de zin van artikel 3, § 1 en § 2, van het bosdecreet van 13 juni 1990 ;"

3° aan het derde lid wordt de volgende zin toegevoegd :

"Hieronder kunnen geen werken begrepen worden die betrekking hebben op de constructieve elementen van het gebouw, zoals :

1° vervangen van dakgebintes of dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen ;

2° geheel of gedeeltelijk herbouwen of vervangen van buitenmuren, zelfs met recuperatie van de bestaande stenen."

Artikel 17

In artikel 100, § 2, tweede lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "Die vergunning voor" en de woorden "de gebouwen", de woorden "de wegen en infrastructuur voor de realisatie van het bedrijventerrein en" ingevoegd.

Artikel 18

Artikel 103 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 103

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de lijst van de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang.

Er mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan waarmee de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang verenigbaar zijn, als aan de volgende voorwaarden voldaan is :

1° het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan is van hetzelfde of van een hoger niveau als de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen ;

2° de Vlaamse regering en/of de bestendige deputatie heeft geen strijdigheid vastgesteld van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan met de hogere plannen met toepassing van artikel 45, § 4 en 49, § 4.

Er mag bovendien worden afgeweken van de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan voorzover het gaat om kleine werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang, die de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied in kwestie niet in het geдрang brengen.

De Vlaamse regering bepaalt welke werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang als klein kunnen worden beschouwd.

§ 2. De bepalingen van § 1, tweede en derde lid, zijn eveneens van toepassing op milieuvergunningaanvragen en op verzoeken tot onteigeningsmachtiging met betrekking tot werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang.

§ 3. Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkens een overeenkomstig artikel 136 afgeleverd planologisch attest de opmaak of een wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe ruimtelijk uitvoe-

ringsplan waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn.

§ 4. Bij het verlenen van een milieuvergunning kan eveneens worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van de bepalingen van § 3. "

Artikel 19

In artikel 105, § 4, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid, 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° in de gevallen, bedoeld in artikel 99, § 1, 5°, 6° en 9° ;" ;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan bepalen in welke van deze gevallen de vergunning beperkt moet zijn in de tijd en kan de minimale en/of maximale geldigheidsduur vastleggen.".

Artikel 20

In artikel 113, § 1, van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Het college van burgemeester en schepenen zendt binnen 75 dagen na de datum van indiening van de aanvraag de beslissing naar de aanvrager bij aangezekende brief. Gelijktijdig zendt het college van burgemeester en schepenen een afschrift van de beslissing samen met het volledige dossier naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en een afschrift van de beslissing naar de instanties die advies dienen uit te brengen overeenkomstig artikel 111, § 4 en § 5, en overeenkomstig andere wetgeving.".

Artikel 21

Artikel 114 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 114

§ 1. Van de vergunning mag gebruik worden gemaakt als de aanvrager niet binnen 25 dagen na de datum van verzending, bedoeld in artikel 113, § 1, op de hoogte werd gebracht van de instelling van een beroep. De vergunning moet dit artikel overnemen, alsook de strafbepalingen die de overtreding ervan bestraffen.

§ 2. De vergunning en het bijbehorende dossier, of een door de gemeente of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar gewaarmerkt afschrift van deze stukken, moet voortdurend ter beschikking liggen van de in artikel 148 bedoelde ambtenaren, agenten en officieren van gerechtelijke politie, op de plaats waar het werk uitgevoerd en de handeling of handelingen, verricht worden. Deze verplichting geldt, wanneer het een werk betreft, voor de aanvang van het werk en tijdens de gehele duur ervan. In de overige gevallen geldt ze zodra de voorbereidingen voor de uitvoering van de handeling of handelingen worden getroffen en tijdens de gehele duur van de uitvoering ervan. Deze verplichting geldt ook indien de vergunning in beroep verkregen wordt."

Artikel 22

In artikel 123 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt de volgende zin toegevoegd :

"Een eensluitend afschrift van de rappelbrief wordt op dezelfde dag eveneens aangetekend verstuurd naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar." ;

2° aan § 2 wordt de volgende zin toegevoegd :
"Van de vergunning mag gebruik worden gemaakt, als de aanvrager niet binnen 20 dagen na het verstrijken van de termijn, op de hoogte werd gebracht van een beslissing tot schorsing met toepassing van artikel 126, § 2."

Artikel 23

In artikel 124, § 1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Op dezelfde dag zendt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bij aangetekende brief een afschrift van de beslissing naar de gemeente,

naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en naar de instantie of persoon die beroep heeft ingesteld, als die niet de aanvrager is."

Artikel 24

Artikel 125 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 125

Heeft de aanvrager binnen 35 dagen na verzending van de rappelbrief geen beslissing van de bestendige deputatie ontvangen, dan wordt dit gelijkgesteld met een positieve beslissing en mag hij zonder verdere formaliteiten overgaan tot het uitvoeren van de werken of het verrichten van de handelingen, als niet binnen 20 dagen na het verstrijken van de termijn er een beslissing tot schorsing ter kennis van de aanvrager werd gegeven, op voorwaarde dat hij zich gedraagt naar de aanwijzingen van het dossier dat hij heeft ingediend, naar de decreten en verordeningen, en ook in voorkomend geval, naar de bepalingen van de verkavelingsvergunning."

Artikel 25

In artikel 127 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De Vlaamse regering kan bepalen welke van de aanvragen, genoemd in § 1, blijk moeten geven van voorafgaand overleg met de Vlaamse Bouwmeester.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels voor het overleg met de Vlaamse Bouwmeester vast."

Artikel 26

Aan artikel 128 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt de derde zin geschrapt ;

2° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd :

"Indien de stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft op twee of meer afzonderlijke gebouwen, dan vervalt de stedenbouwkundige

vergunning enkel voor de gebouwen waarvoor niet is voldaan aan de voorwaarden van dit artikel." ;

3° een vierde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is of die enkel onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend, respectievelijk de melding niet is gebeurd. In dit geval gaat de termijn, zoals bepaald in het eerste lid, pas in op de dag dat de milieuvergunning wordt verleend, respectievelijk de melding is gebeurd. Wordt de milieuvergunning evenwel geweigerd, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege op de dag van de weigering in laatste aanleg. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend.".

Artikel 27

In hetzelfde decreet wordt een artikel 130bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 130bis

De termijnen, vermeld in artikel 129 en 130, worden geschorst gedurende de periode waarbinnen een beroep tot vernietiging van de verkavelingsvergunning bij de Raad van State aanhangig is, behoudens in die gevallen waarin de vergunde verkaveling in strijd is met een voor de datum van de definitieve uitspraak van de Raad van State van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan, onverminderd het eventuele recht op planschade met toepassing van artikel 84.".

Artikel 28

In artikel 136 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Het planologisch attest is een informatief document dat aangeeft of voor het gebied waarop het betrekking heeft, de opmaak of een wijziging van

een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan overwogen wordt. Bij afgifte van een positief attest wordt het voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen de termijn van zes maanden na afgifte van het attest verstuurd naar de betrokken instanties, overeenkomstig artikel 48, § 1, tweede lid. Het college van burgemeester en schepenen kan de termijn van zes maanden om gemotiveerde reden met maximaal 6 maanden verlengen.".

Artikel 29

In artikel 137 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Indien de instrumenterende ambtenaar een onderhandse akte in een authentieke akte dient op te nemen, waarbij de eerste niet beantwoordt aan de voorschriften van artikel 141, dan wijst hij de partijen bij de opmaak van de akte op artikel 141, 146, eerste lid, 4° en 162 van dit decreet." ;

2° aan § 2, eerste zin, worden de volgende woorden toegevoegd :

"indien de lening of het krediet enkel betrekking heeft op de financiering en uitvoering van vergunningsplichtige werken.".

Artikel 30

In artikel 142, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 5° vervangen door wat volgt :

"5° of voor het goed een verkavelingsvergunning van toepassing is.".

Artikel 31

Aan artikel 143 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Onverminderd het bepaalde in de §§ 2 en 3, kunnen de gemeenten tariefdiversificaties en bijkomende ontheffingen van de in § 1 bedoelde belas-

tingen vaststellen teneinde hun ruimtelijke doelstellingen te realiseren."

Artikel 32

Artikel 145 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 145

§ 1. De vergunningverlenende overheid mag, bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning, afwijken van de voorschriften van een gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op het herbouwen of verbouwen op dezelfde plaats van een vergunde woning op voorwaarde dat de aanvrager het bewijs levert dat voldaan is aan volgende voorwaarden :

- 1° de woning is geheel of gedeeltelijk vernield of beschadigd door één van de oorzaken opgesomd in artikelen 61 en 62 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, buiten de wil van de aanvrager ;
- 2° de woning was voor de vernieling of beschadiging niet verkrot en werd volgens het bevolkingsregister gedurende ten minste 3 jaar en tot op de dag voorafgaand aan de vernieling of beschadiging bewoond door de aanvrager die tevens eigenaar is of erfgenaam in rechte lijn van de eigenaar ;
- 3° de aanvraag gebeurt binnen het jaar na de vernieling of beschadiging ;
- 4° het voorwerp van de aanvraag is niet gelegen in :
 - de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang of agrarische gebieden met bijzondere waarde ;
 - de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen ;
- 5° zo het voor de vernieling of beschadiging bestaande bouwvolume meer bedraagt dan 1.000

m³ en het een herbouw betreft, dient de herbouwde woning beperkt te blijven tot 1.000 m³. In de andere gevallen dient de aanvraag beperkt te worden tot het vergunde bouwvolume.

Het aantal woongelegenheden moet beperkt blijven tot één. De architecturale eigenheid van het vergunde gebouw moet – ook bij herbouwen – behouden blijven.

De hierboven vermelde afwijking kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

De aanvragen worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

§ 2. De Vlaamse regering zal de schadevergoeding die uitbetaald wordt door de verzekeraar met toepassing van artikel 67, § 2, 2°, of 67, § 3, 1°, b), van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, aanvullen met maximum 20% van de verzekerde waarde op voorwaarde dat aan volgende vier voorwaarden gezamenlijk is voldaan :

- 1° de stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen of verbouwen wordt geweigerd ;
- 2° de gehele of gedeeltelijke vernieling gebeurde door een van de oorzaken opgesomd in artikelen 61 en 62 van bovenvermelde wet van 1992 ;
- 3° het gaat om een zonevreemd gebouw, dat gesloopt wordt voor de uitbetaling van de aanvullende schadevergoeding ;
- 4° ingeval het gebouw een woning is, mag de eigenaar binnen het Vlaamse Gewest geen andere woning bezitten.

De Vlaamse regering kan nadere regelen bepalen voor de voorwaarden voor de vergoeding, bedoeld in het eerste lid."

Artikel 33

Aan artikel 148 van hetzelfde decreet worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"Als deze verrichtingen de kenmerken van een huiszoeking dragen, mogen ze enkel worden uitgevoerd op voorwaarde dat de politierechter daartoe een machtiging heeft verstrekt.

Om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen in een proces-verbaal krijgen de stedenbouwkundige inspecteurs de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie."

Artikel 34

Aan artikel 154, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende woorden toegevoegd :

"of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 114, § 2."

Artikel 35

In artikel 158 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden "het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de vergunningverlenende overheid" ;

2° aan § 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Door het definitief geworden vergelijk vervallen de strafvordering en het recht van de overheid om herstel te vorderen." ;

3° in § 2, tweede lid, worden de woorden "het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de vergunningverlenende overheid".

Artikel 36

In artikel 160 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid vervangen door wat volgt :

"Iedere in de zaak gewezen eindbeslissing wordt op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging ingeschreven, op de wijze die bij artikel 84 van de hypotheekwet is voorgeschreven."

Artikel 37

In artikel 162, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "bedoeld in artikel 149 of 151, naar gelang van het geval," geschrapt.

Artikel 38

Artikel 171 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 171

Het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij de decreten van 19 december 1998 en 18 mei 1999, wordt opgeheven, met uitzondering van die artikelen die vereist zijn voor de toepassing van artikel 165, 166, 174 tot en met 180, 186, 187, 193 en 196 tot en met 199 van dit decreet, namelijk artikel 2, artikel 9 tot en met 36, artikel 41, 43, 44, 49, 51, 52, 53, 55, § 1, eerste lid, en artikel 63, § 1, 4°, 5° en 6°.

De artikelen, die van kracht blijven, genoemd in het eerste lid, worden opgeheven vijf jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, met uitzondering van artikel 2, § 1, vierde lid, 33, 35, 36 en 43, § 6 tot en met § 12.

Onverminderd de toepassing van artikel 192 van dit decreet, worden de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen : wijzigings-, overgangs-, en opheffingsbepalingen, alsmede reeds voorbijgestreefde bepalingen, gevoegd als bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw opgeheven."

Artikel 39

Artikel 172 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 172

De algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg die goedgekeurd werden vóór de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten tot vaststelling van het gewestplan waarbinnen die gemeenten of delen ervan gelegen waren en die niet geheel of ten dele herzien werden na de inwerkingtreding van dat besluit, maar waarvan de

Vlaamse regering overeenkomstig artikel 190, tweede lid beslist dat ze niet behouden worden in het plannenregister, worden van rechtswege opgeheven op de datum van de publicatie bij uittreksel van deze beslissing in het Belgisch Staatsblad. Hetzelfde geldt voor de ter uitvoering van deze algemene en bijzondere plannen van aanleg opge maakte onteigeningsplannen, ruilverkavelings- en herverkavelingsplannen.

Als de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen overeenkomstig artikel 190, tweede lid, binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, wordt het gemotiveerd voorstel geacht goedgekeurd te zijn, indien het binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet naar de planologische ambtenaar werd gestuurd, of, in de andere gevallen, worden de bedoelde plannen van rechtswege opgeheven één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Als de Vlaamse regering overeenkomstig het vorige lid geen beslissing heeft genomen binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, en het gemotiveerd voorstel binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet naar de planologisch ambtenaar werd gestuurd, wordt de gemeenteraadsbeslissing bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Het college van burgemeester en schepenen meldt de Vlaamse regering dat een uittreksel van de gemeenteraadsbeslissing voor bekendmaking in het Belgisch Staatsblad werd verzonden. Deze melding gebeurt tegelijkertijd met de verzending. "

Artikel 40

In artikel 174, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 60 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet," vervangen door de woorden "voor 1 mei 2001".

Artikel 41

In artikel 177, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 60 dagen na de bedoelde inwerkingtreding" vervangen door de woorden "voor 1 mei 2001".

Artikel 42

In artikel 178 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"In de gemeenten waar op de datum van inwerkingtreding van dit decreet reeds een ontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan overeenkomstig artikel 21 van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning aan de gemeentelijke commissie van advies of, bij ontstentenis, de regionale commissie van advies werd voorgelegd, en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan nog niet definitief is vastgesteld en door de bestendige deputatie of de Vlaamse regering goedgekeurd, dient de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening, bedoeld in artikel 9 van dit decreet, haar werkzaamheden aan te vatten binnen 30 dagen na de goedkeuring door de bestendige deputatie of de Vlaamse regering van het door de gemeenteraad vastgestelde gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of zo deze goedkeuring gebeurt voor 1 mei 2001, ten laatste op 1 mei 2001. Op datzelfde ogenblik houdt de gemeentelijke commissie van advies, in voorkomend geval, op te bestaan."

Artikel 43

In artikel 179, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 60 dagen na de bedoelde inwerkingtreding" vervangen door de woorden "voor 1 mei 2001".

Artikel 44

Aan artikel 187, vierde lid, van hetzelfde decreet worden de volgende zinnen toegevoegd :

"Hetzelfde geldt voor procedures tot opmaak of herziening van algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg en daarmee samenhangende onteigeningsplannen die lopen op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet in gemeenten die op dat moment beschikken over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Er is een lopende procedure in de zin van deze bepaling indien het plan van aanleg of het plan tot herziening van een bestaand plan van aanleg voorlopig is aangenomen door de gemeenteraad."

Artikel 45

In hetzelfde decreet wordt een artikel 188bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 188bis

In afwijking van de artikelen 41 en 44 en van de bepalingen van het richtinggevend en bindend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen die betrekking hebben op de taakverdeling tussen gewest, provincies en gemeenten, kan de Vlaamse regering, zolang er geen provinciaal ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd voor de betrokken provincie, op gemotiveerd verzoek en op voorstel van de provincieraad een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opmaken voor een aangelegenheid die in een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan had moeten geregeld worden. De aanpak van de betrokken aangelegenheid moet een dringend karakter hebben. Het voorstel van de provincieraad moet volledig zijn uitgewerkt. Het moet kaderen in het provinciaal structuurplanningsproces en in voorkomend geval verantwoord worden op basis van de bepalingen van het voorontwerp of ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan. Het moet in overeenstemming zijn met de principes van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Op het ogenblik van de goedkeuring van het eerste provinciaal ruimtelijk structuurplan voor de betrokken provincie verkrijgen de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die zijn opgemaakt met toepassing van het eerste lid, het statuut van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan. De betrokken ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor deze bepaling geldt worden opgesomd in het besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk structuurplan en het besluit tot goedkeuring daarvan. Binnen 14 dagen na de beslissing tot goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk structuurplan stuurt de bestendige deputatie een afschrift van het goedkeuringsbesluit naar de gemeenten die overeenkomstig artikel 94 de bepalingen van het ruimtelijk uitvoeringsplan hebben opgenomen in hun plannenregister, met de vermelding dat de wijziging van het statuut van het plan in het register moet doorgevoerd worden. Het college van burgemeester en schepenen moet de aanpassing in het plannenregister binnen 14 dagen na ontvangst van het bericht doorvoeren. "

Artikel 46

Artikel 190 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 190

Het plannenregister moet door elke gemeente opgesteld worden en door de gemeenteraad vastgesteld worden binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Een afschrift van dat plannenregister wordt gezonden naar de planologische ambtenaar. Binnen het daaropvolgend jaar brengt de planologische ambtenaar bij de Vlaamse regering verslag uit over het plannenregister. De Vlaamse regering neemt binnen 120 dagen na ontvangst van dit verslag een beslissing inzake de conformverklaring van het plannenregister en stuurt die beslissing naar het college van burgemeester en schepenen binnen tien dagen na de beslissing.

Binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet moet iedere gemeenteraad een gemotiveerd voorstel sturen naar de planologische ambtenaar waarin hij met betrekking tot de bijzondere en algemene plannen van aanleg, met inbegrip van de in uitvoering van deze plannen opgemaakte ont-eigeningsplannen, ruilverkavelings- en herverkavelingsplannen, die definitief goedgekeurd of geheel of gedeeltelijk gewijzigd werden vóór de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten die het gewestplan hebben vastgesteld, aangeeft of de gemeente die al dan niet, geheel of gedeeltelijk, wenst te behouden in het plannenregister. Dit voorstel heeft echter slechts betrekking op die bijzondere en algemene plannen of delen ervan, die niet in strijd zijn met het later vastgestelde gewestplan. De planologische ambtenaar brengt over het voorstel een advies uit aan de Vlaamse regering binnen 150 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet. De Vlaamse regering beslist binnen 30 dagen na ontvangst van dit advies, welke plannen of delen van plannen behouden worden in het plannenregister. Als de Vlaamse regering afwijkt van het voorstel van de gemeente, is haar beslissing gemotiveerd. De Vlaamse regering stuurt haar beslissing onverwijld naar het college van burgemeester en schepenen, dat zorgt voor de opname van de te behouden plannen of delen van plannen in het plannenregister.

De Vlaamse regering publiceert haar beslissing omtrent het behoud van plannen of delen van plannen in het plannenregister bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad. "

Artikel 47

Artikel 192 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 192

Tot het in artikel 191, § 1, derde lid, 4°, vermelde deel van het vergunningenregister volledig is opge maakt door de gemeente en goedgekeurd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, be staat er een vermoeden dat een verkavelingsver gunning voor een niet bebouwd deel van een ver kaveling die dateert van vóór 22 december 1970 vervallen is. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt een beslissing omtrent dit deel van het vergunningenregister binnen 60 dagen nadat de gemeente hem daarom verzocht heeft.

In elke gemeente wordt een bericht aangeplakt dat de eigenaars van een niet bebouwde kavel of meer dere niet bebouwde kavels in vergunde niet vervallen verkavelingen die dateren van vóór 22 decem ber 1970 oproept om zich te melden bij het college van burgemeester en schepenen. De Vlaamse rege ring neemt de nodige maatregelen om te zorgen voor de onmiddellijke aanplakking na de inwer kingtreding van dit decreet en voor een bericht in ten minste drie dagbladen die in het Vlaamse Ge west worden verspreid.

Indien de eigenaar zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet, dan is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie betreft, definitief ver vallen.

Indien de eigenaar zich bij het college van burge meester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet ge meld heeft, dan gaat het college van burgemeester en schepenen na of de verkavelingsvergunning niet reeds vervallen is met toepassing van de regeling, opgenomen in punt 12 van de bijlage 2, "Niet in de coördinatie opgenomen bepalingen : wijzigings-, overgangs- en opheffingsbepalingen, alsmede reeds voorbijgestreefde bepalingen", gevoegd bij het be sluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 hou dende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Alleen als de verkavelingsver gunning nog niet vervallen is, wordt de kavel of worden de kavels opgenomen in het vergunningen register."

Artikel 48

In artikel 193 van hetzelfde decreet worden § 1 en § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Wanneer een gemeente beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuur plan, een gemeentelijke stedenbouwkundige amb tenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen, wordt dit vastgesteld door de Vlaamse regering. Die vaststelling wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De aanvragen voor een stedenbouw kundige vergunning of een verkavelingsvergunning die vóór de eerste dag van de tweede maand na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad worden ingediend, worden verder behandeld overeenkom stig de in § 2 beschreven procedure.

Bij uitzondering kan de Vlaamse regering bij de vaststelling, genoemd in het eerste lid, beslissen dat een gemeente die beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en een ge meentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, en welke gemeente in ruime mate, maar niet volledig, voldoet aan de voorwaarden inzake een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergun ningenregister en een register van de onbebouwde percelen, geacht wordt te voldoen aan de voor waarden vermeld in de eerste zin van het eerste lid. Die beslissing geldt als vaststelling in de zin van het eerste lid, en wordt eveneens bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse regering kan bij die beslissing een termijn opleggen waarbinnen de gemeente volledig dient te voldoen aan de voorwaarden. De Vlaamse regering stelt na dere regels vast voor de beoordeling van de voor waarden die in aanmerking komen voor de toepas sing van dit lid.

§ 2. Zolang een gemeente niet voldoet aan de voor waarden voorgeschreven in § 1, worden de aanvra gen voor een stedenbouwkundige of een verkave lingsvergunning behandeld overeenkomstig artikel 43, § 1 tot en met § 5, artikel 44, 49, 51, 52, 53 en 55, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruim telijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in de plaats van overeenkomstig artikel 106 tot en met 126 van dit decreet. De gemeente moet ook in dit geval de adviezen, genoemd in artikel 111, § 4 en § 5, van dit decreet, inwinnen.

De bouwvergunningen, die zijn verleend in de loop van het jaar, dat aan de inwerkingtreding van dit decreet voorafgaat, vervallen als de vergunning houder binnen twee jaar na afgifte van de vergun ning niet met de werken is begonnen."

Artikel 49

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 195bis

De vergunningverlenende overheid en/of, met toepassing van artikel 193, § 2, de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies, kunnen afwijken van de voorschriften van een gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op :

- 1° het verbouwen, het herbouwen op dezelfde plaats binnen het bestaande bouwvolume, of het uitbreiden met maximaal 20% van het bestaande bouwvolume van een bestaand vergund gebouw dat definitief beschermd is als monument in het kader van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten ;
- 2° de wijziging van de functie van een bestaand vergund gebouw dat definitief beschermd is als monument in het kader van het voornoemde decreet van 3 maart 1976, voorzover de voortzetting van de vroegere functie onmogelijk blijkt of een duurzame leefbaarheid van het gebouw niet garandeert en de nieuwe functie de erfgoedwaarde ongeschonden laat of verhoogt.

Al de afwijkingen, vermeld in het eerste lid, kunnen slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies noch de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving, noch de gewenste ruimtelijke structuur in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van deze voorwaarden moet blijken uit de beslissing van de vergunningverlenende overheid of het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De aanvragen worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

Het advies van de gewestelijke administratie, bevoegd voor de monumenten en de landschappen en van de bevoegde administratie moet telkens ingewonnen worden. Ingeval het bestaande vergunde gebouw gelegen is in een van de bestemmingen, vermeld in artikel 20 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het na-

tuurlijk milieu moet eveneens het advies van de gewestelijke administratie, bevoegd voor het natuurbehoud, worden ingewonnen. De Vlaamse regering bepaalt wat verstaan wordt onder de bevoegde administratie. Al deze adviezen zijn bindend voorzover ze negatief zijn of voorwaarden opleggen. Worden deze adviezen niet verzonden binnen dertig dagen na ontvangst van de adviesaanvraag, dan worden ze geacht gunstig te zijn.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw of tot het wijzigen van de functie, kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 35 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij het decreet van 19 december 1998."

Artikel 50

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 195ter

De bepalingen van artikel 103, § 1, eerste en tweede lid, van dit decreet zijn van toepassing bij de herziening van bijzondere plannen van aanleg, als bedoeld in artikel 41 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996."

Artikel 51

Artikel 196 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 196

§ 1. Artikel 2, § 1, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, is van toepassing zolang een gewestplan of een algemeen of bijzonder plan van aanleg van toepassing blijft, zoals zal blijken uit het plannenregister.

§ 2. Artikel 43, § 6 tot en met § 12, van hetzelfde decreet is van toepassing zolang een gewestplan van toepassing blijft, zoals zal blijken uit het plannenregister.

§ 3. Artikel 33 van hetzelfde decreet is van toepassing op onteigeningsplannen, opgemaakt ter uitvoering van de plannen van aanleg.

§ 4. Artikel 35 en 36 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, zijn van toepassing op planschade, veroorzaakt door de plannen van aanleg."

Artikel 52

In artikel 199 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De bepalingen met betrekking tot de informatieverplichtingen, zoals voorzien in de artikelen 137, 141 en 142, zijn slechts van toepassing ten vroegste 31 dagen nadat in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd is dat de gemeente, waar het onroerend goed gelegen is, beschikt over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op overeenkomsten die zijn gesloten en op openbare verkoopverrichtingen die zijn aangevat vóór het in het eerste lid bedoelde tijdstip. Het bewijs hiervan kan met alle middelen worden geleverd.

De lijst van de gemeenten, die beschikken over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister, wordt driemaandelijks opgemaakt en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, vanaf de inwerkingtreding van dit decreet en tot alle gemeenten op deze lijst zijn opgenomen.

Zolang deze publicatie niet is gebeurd, zijn de benamingen die moeten worden gebruikt in de akten, overeenkomsten en publiciteit de benamingen zoals gebruikt in de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen."

Artikel 53

Artikel 202 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 54

In artikel 15, § 2, 55, § 1, vierde lid, en, § 2, vijfde lid, 59, vierde lid, 117, § 1, eerste lid, 119, § 1, 120, 122, § 1, derde lid, 126, § 1, eerste en derde lid, en,

§ 2, eerste lid, 134, § 2, tweede lid, en, § 3, tweede lid, 191, § 1, eerste, zevende en achtste lid en 193, § 4 en § 6 van hetzelfde decreet worden de woorden "stedenbouwkundige inspecteur" vervangen door de woorden "gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar".

HOOFDSTUK III

Wijziging van het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

Artikel 55

In het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt een artikel 14bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 14bis

Het planologisch attest is een informatief document dat aangeeft of voor het gebied waarop het betrekking heeft, de opmaak of een wijziging van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt.

In het planologisch attest geeft het college van burgemeester en schepenen, na eensluidend advies van de planologische ambtenaar, zoals bedoeld in artikel 10 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, aan of voor het gebied waarop het attest betrekking heeft, de opmaak of een wijziging van een bijzonder plan van aanleg zal worden overwogen, dat overeenkomstig artikel 14, vijfde lid, kan afwijken van het gewestplan. Bij afgifte van een positief attest, wordt binnen de termijn van zes maanden na afgifte ervan, het ontwerp van bijzonder plan van aanleg overeenkomstig artikel 19, zesde lid, voorgelegd aan de bevoegde Commissie van advies en de adviserende instellingen en administraties. Het college van burgemeester en schepenen kan die termijn van zes maanden om gemotiveerde reden met maximaal 6 maanden verlengen.

Het planologisch attest kan enkel worden aangevraagd door en voor een bedrijf dat onderworpen is aan de milieuvergunningsplicht in de zin van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en afgifte van het planologisch attest."

Artikel 56

Artikel 41 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 41

De bepalingen betreffende het opmaken van de plannen van aanleg zijn van toepassing op de herziening ervan.

Verkavelingsvergunningen kunnen voor het deel dat niet vervallen is, herzien of vernietigd worden door de definitieve vaststelling van een gewestplan of aanneming van een gemeentelijk bijzonder plan van aanleg op voorwaarde dat dit bij de voorlopige en de definitieve vaststelling of aanneming van het plan uitdrukkelijk bepaald is. "

Artikel 57

In artikel 43 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

"§ 1. Zolang voor het gebied waar het goed gelegen is, geen door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk uitvoeringsplan bestaat, kan de vergunning enkel worden verleend op eensluidend advies van de door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, hierna "de gemachtigde ambtenaar" te noemen.

De Vlaamse regering kan de lijst vaststellen van de werken en handelingen waarvoor het advies van de gemachtigde ambtenaar niet is vereist. In dat geval is artikel 44 toepasselijk. " ;

2° een § 1bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 1bis. Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkt een overeenkomstig artikel 14bis afgeleverd planologisch attest de opmaak van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onder-

zoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe bijzonder plan van aanleg waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn. " ;

3° in § 2, zesde lid, 2°, c), wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

"de aanvraag gebeurt door en de werken worden uitgevoerd voor rekening van een in deze woning ten minste sinds 1 januari 1999 volgens het bevolkingsregister gedomicilieerde bewoner, of door een eigenaar die ten minste sinds 1 januari 1999 eigenaar is van deze woning, of een erfgenaam of een descendent in rechte lijn. " ;

4° in § 2, zesde lid, wordt 7° opgeheven ;

5° in § 2 wordt het zevende lid vervangen door wat volgt :

"De mogelijkheden, vermeld in 1° tot en met 6°, gelden enkel voor de gebouwen die gelegen zijn in een agrarisch gebied, een serregebied, een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, een parkgebied, een industriegebied, een gebied voor vervuilende industrieën, een gebied voor milieubelastende industrieën, een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen en/of een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen zoals bepaald in het gewestplan, en die palen aan een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die voldoende uitgerust is, gelet op de bestaande toestand. " ;

6° in § 2, twaalfde lid, wordt de tekst na het tweede streepje opgeheven.

7° In § 4, tweede lid, wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "twintig".

Artikel 58

In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° tussen het tweede en derde lid wordt het volgende lid ingevoegd :

"Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkt een overeenkomstig artikel 14bis afgeleverd planologisch attest de wijziging van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van

de voorschriften van het bestaande bijzonder plan van aanleg zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe bijzonder plan van aanleg waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn." ;

2° in het derde lid wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "twintig" ;

3° tussen het vijfde en zesde lid wordt het volgende lid ingevoegd :

"Als voor het gebied waarin het goed gelegen is, geen door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en geen behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling bestaat, kan de gemachtigde ambtenaar eveneens een vergunning schorsen als die strijdig is met de goede plaatselijke ordening.".

Artikel 59

In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden het tweede en derde lid opgeheven ;

2° in § 2 wordt het woord "twintig" vervangen door het woord "vijfentwintig".

Artikel 60

In artikel 53 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt :

"De aanvrager kan binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van het schepencollege in beroep gaan bij de bestendige deputatie. Bij ontstentenis van een beslissing binnen de in artikel 52, § 1, bepaalde termijn kan hij eveneens in beroep gaan. De bestendige deputatie zendt een afschrift van het beroepschrift binnen vijf dagen na ontvangst aan de gemeente en aan de gemachtigde ambtenaar." ;

2° § 2, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt :

"De aanvrager kan bij de Vlaamse regering in beroep gaan bij gebreke van een beslissing van de bestendige deputatie, na afloop van de termijn waarbinnen deze plaats moest hebben. Dit beroep wordt bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de Vlaamse regering, die een afschrift ervan aan het college en de bestendige deputatie stuurt binnen vijf dagen na ontvangst.".

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 61

Artikel 57, 58, 59, en 60, 1° van dit decreet worden slechts toegepast voor die aanvragen, waarvan het ontvangstbewijs dateert van na 1 mei 2000. Artikel 53, § 2, tweede lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals gewijzigd bij artikel 60, 2°, van dit decreet wordt slechts toegepast voor die dossiers waarvoor op 1 mei 2000 nog geen beroep is ingesteld bij de bestendige deputatie.

Artikel 62

De Vlaamse regering kan de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, coördineren met de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot aan het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan de Vlaamse regering :

1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen ;

4° het opschrift van de coördinatie bepalen.

De Vlaamse regering kan de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

Artikel 63

De Vlaamse regering kan de bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening coördineren met de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot aan het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan de Vlaamse regering :

- 1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;
- 3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen ;
- 4° het opschrift van de coördinatie bepalen.

De Vlaamse regering kan de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

Artikel 64

Dit decreet treedt in werking op 1 mei 2000.
